קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

http://www.haaretz.co.il/captain • גיליון מס' 36 11.11.97

• איך להימנע מווירוסים בחורף?
(עמ' 4)

• אתרי בידור ישראליים. לא מצחיק
(עמ' 8)

...וזו רק אחת מהבעיות של העיתונים ברשת (עמ' 12)

מכבר הכפר

מכונת הלהיטים. "...הייתי טס איתך מכאן / מוכן לטוס איתך מכאן / עלי על מכונת הזמן / ונ־פליג ונגלוש / ניתן לראש לרוץ חופשי / באינטרנט או על אי בודד / אם תבקשי" (מתוך "כל הזמן שב־עולם" שיר חדש של דודי לוי. מלים: מאיר גולדברג; לחן: דודי לוי)

אחאב, אחינו אתה! "מיקרוסו־פט היא כמו כריש לבן ענק. כשהיא רעבה, היא אוכלת את כל מי שנמצא במקרה בסביבה ולא יכולה לשחות מהר" (מיטשל קרצ־מן, יו"ר "סייבייס")

ראיון מעמיק. "טריפוד: מהם המקורות התרבותיים שלך?

דאגלאס רושקוף: עשו לי ברית מילה, עשו לי בר מצווה, לקחתי סמים, עשיתי סקס.

טריפוד: קול, בן־אדם!" (דאגלאס רושקוף, תקשורתן ופילוסוף של דור ה־X, בצ'אט של "טריפוד")

"מהאנטנות החדשות בא הטמטום הישן"
(ברטולד ברכט)

ברצינות? "השילוב בין המחשב האישי לטלפון ולטלוויזיה עשוי לטפח את מה שאלוין טופלר, מחבר 'הלם העתיד', מכנה 'בית אלקטרוני'. במצב החדש, כל בית יהיה מעין מרכז תקשורת, שממנו יוכל אדם לנהל את רוב פעילותיו, לרבות העבודה" (מתוך "תקשורת המונים", דן כספי, 1993)

אז מה אתה אומר? "אף חברה לא יכולה לשלוט על כל השוק, זה פשוט אסור! אני לא אומר, חלילה, שמיקרוסופט עשתה את זה, אני רק אומר שיש מספיק ראיות שהיא עשתה את זה" (הסנטור הרפובלי־קני אורין האץ')

זה כמו שוק. אתה גולש ברשת?

"לא, אין לי אפילו כתובת דואר אלקטרוני. עד כמה שאני מעריץ את האינטרנט, בכל פעם שאני נכנס לשם – אני מקבל אגרופוביה (פחד ממקומות פתוחים)" (ויליאם גיבסון, האיש שהמציא את המושג "סייברספייס", בראיון לתחנת רדיו שוודית)

תצלום: אי.פי

זהו דניס פונג. ואל תטעו בו, הוא אולי נראה כמו בחור שלא יזיק לזבוב, אבל כשהוא נכנס לרשת לשחק קצת "קוויק", שם מכירים אותו יותר בכינוי "הטוחן", דניס [illegible] הופך להיות קילר. פונג הוא אחד מהפייבוריטים הגדולים ב"ליג[illegible]שחקני המחשב המקצוענים", שנפתחה בסן פרנסיסקו בשבוע שעבר. לא מדובר בבמה [illegible]לדים עם בעיות בחיי החברה (ובעור הפנים), שהחליטו לשחק ביחד[illegible] מדובר במפעל, עם מנהלה מסודרת, ספונסרים כבדים, הסויות, הימורים ואפילו פליי־אוף. זהו המפעל הראשון בסדר גודל כזה, ומטבע הדברים הוא ירתק אליו מיליוני שחקנים מרחבי העולם. עדכונים תוכלו למצוא באתרי המשחקים המרכזיים: http://www.pcgamer.com או http://www.gamecenter.com. ומי יודע, אולי בעוד כמה שנים ירצו כל הילדים להיות כמו פונג (למרות שהאפשרות הזו מעט מפחידה), שמצדו הגיב ב"אני חושב שזה מאוד קול".

את "צל"ש הקפטן לאמצע השבוע השני של נובמבר", אחת מהמסורות המכובדות ביותר בעולם האינטרנט, מתכבד הקפטן להעניק ל"אגודה הלאומית לפיקוח על כלי הנשק". גוף אמריקאי שהצליח לה־עלות חיוך על פרצופו העגום של הקפטן שלכם, משימה לא קלה (ובדרך כלל כפויית טובה).

והסיפור הוא כזה: באחרונה התרבו הא־תרים החוקיים שמוכרים נשק (קל) דרך האי־נטרנט. חלק מהאתרים, כגון shooters.com, ו־guns.com, מספקים לגולשים גם חדרי צ'אט ופו־רומים, שם הם יכולים להביע את אהבתם לכלי ההרג ולספר רט הציד. האנונימיות של המסחר באינטרנט הפחידה הרבה שומרי חוק. "ככל שאנו יודעים, ייתכן שילד בן עשר כבר קנה רובה והוא מתכונן לרצח הבא", התבטא אחד מהם. אגב, אף אחד מהאתרים לא מסר נתונים הנוגעים למספר כלי הנשק שנמכרו. אבל המזדעזעים המקצועיים, שהרשת נותנת להם שלל סיבות להופיע בתקשורת, כבר התחילו לעשות את הרעש הרגיל.

הבעיה היא לא הרובים שנמכרים מיד ראשונה. אלה חייבים ברישום מסודר על פי חוק, ולא משנה אם נקנו בחנות או ברשת. הבעיה הרצינית היא מכירה פרטית, ואסורה על פי חוק, של כלי נשק מיד שנייה בלא רישום מסודר. את אלה, מן הסתם, קל יותר להשיג דרך הרשת.

וכאן נכנסה לתמונה רובין טרי, דוברת האגודה לפיקוח על כלי נשק. "זו בדיוק אותה הבעיה כמו בחיים האמיתיים, אין שום הבדל בין הרשת לבין המציאות בסיפור הזה". וכך, במקום להטיל את כל האשמה על הרשת, החלה האגודה ללחוץ על מי שצריך כדי לקבוע כללים נחרצים יותר בקשר לקניית כלי נשק מיד שנייה.

קצת עצוב שהקפטן צריך להעניק צל"ש על חשיבה נכונה, אבל זה המצב. בסוגיות דומות אחרות, האינסטינקט הראשוני היה להאשים את הרשת. אבל שכל ישר כנראה מדבק. טרייסי האנט, מ"המח־לקה לפיקוח על אלכוהול, טבק וכלי נשק", אמרה: "אנשים קנו ומכרו נשק בלי רישום כל הזמן. ההבדל היחיד הוא שעכשיו זה אוטומטי". ואפילו דובר אגודת השוטרים הודה כי "זה (הרשת) פשוט מדיום חדש שאין לנו מושג איך להתמודד איתו, אבל זו אין סיבה לומר שהרשת אשמה בכל". מלים כדורבנות.

אבל מרוב צל"שים, הקפטן אפילו לא הצליח להשחיל מש־פט אחד על עצמו. ובכן, לסיום רוצה הקפטן להכריז שלמרות חזותו הקשוחה והדיבור הכאילו יום־יומי על כלי נשק, הרי שא־סור לטעות בו: הוא הרבה יותר מאהב מאשר לוחם. כן כן, כזה הוא.

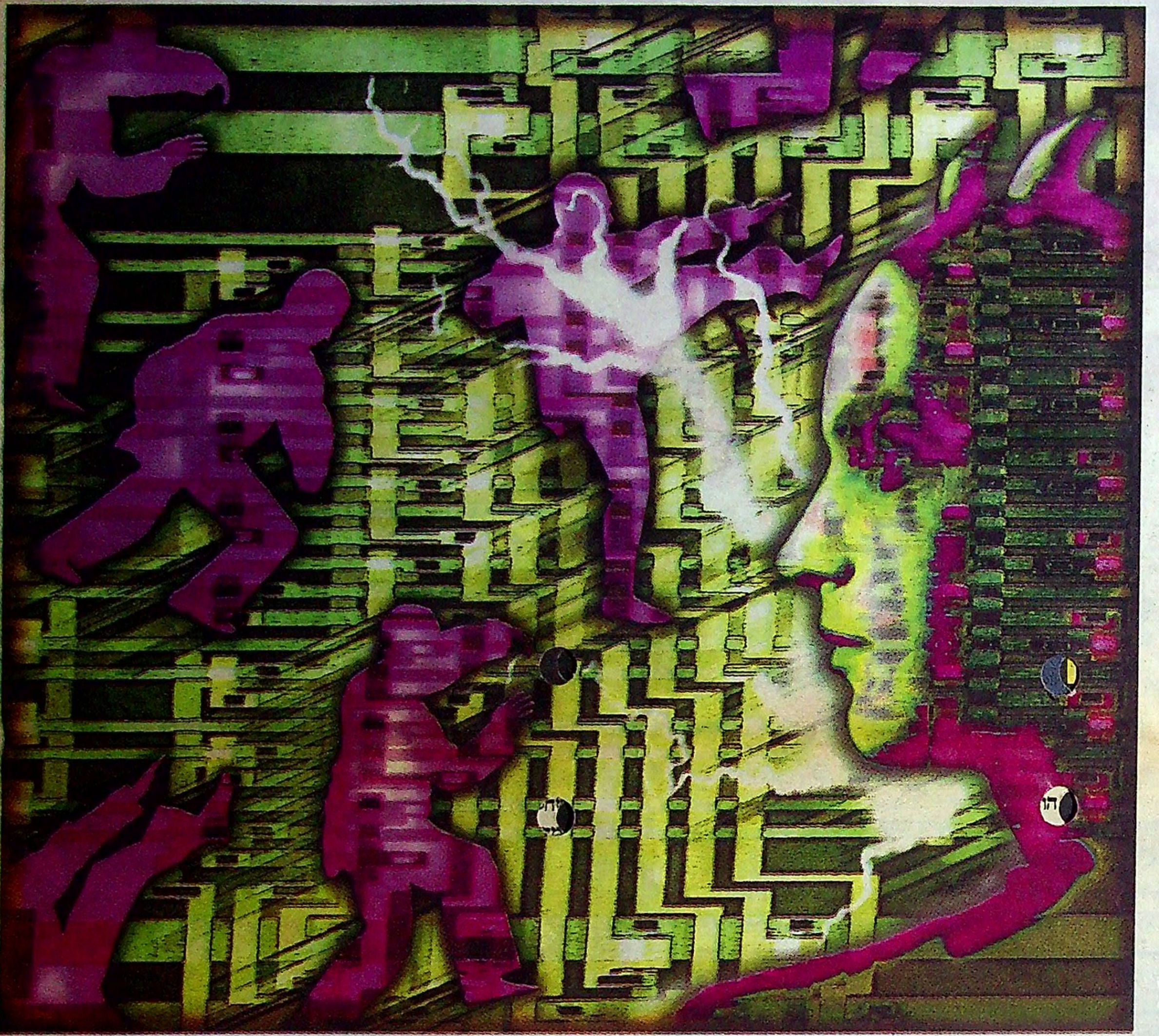
הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
איור השער: יוני גורמן

למה תמיד אנטי?

וירוס ואנטי-וירוס, מי נגד מי, למה ומה עושים. ארגז הכלים של הקפטן נשכב על הגדר

ימי גליק

איור: אפרת בלוססקי

לפני שנים רבות, בימים בהם היו הגבעות ירוקות יותר, החור באוזון קטן יותר והתוכנות היו עוברות מיד ליד בדיסקטים, פשטו על הארץ יצורים נסתרים מן העין ומלאי רוע. הם נגסו בכל דיסק רענן והשמידו ימי עבודה בכל אשר פנו. היו אלה הווירוסים.

כניסתו של הסי.די, בו לא הצליחו הווירוסים לנעוץ את שיניהם בקלות, עצרה לזמן מה את התפשטותם, אך כיום הם מאיימים לחזור – ובגדול – דרך האינטרנט.

הווירוס הוא תוכנית מחשב המתלבשת (בדרך כלל) על תוכנה תמימה או על נקודת האתחול בדיסק ומיועדת לגרום נזקים. גם לקבצים וגם לבריאות הנפשית. נזקיהם של הווירוסים מגוונים; חלקם תופסים מקום זניח בזיכרון, חלקם מאטים המחשב, אחרים משבשים ומוחקים קבצים, והרעים ביותר פשוט מוחקים את הדיסק. נתייחס כאן גם למרעין בישין אחרים העלולים לתקוף בהפתעה בשעת שיטוט תמים ברשת.

פינותיה החשוכות של האינטרנט הן מקום מרבץ חמים ונעים לאלפי וירוסים, המופצים ברובם על ידי גברים צעירים ומוכי פצעונים כתחליף לחיי מין. יש כמה סיבות לחשש מאפשרויות ההידבקות ברשת. שיטת הפצה נטולת מתווכים מונעת את אפשרות הגילוי המוקדם של הווירוס בטרם הגיע לידכם. המפיצים יכולים לשמור על אלמוניותם בקלות יחסית, ואל נשכח את מבחר האפיקים החדשים והמסעירים להפצת וירוסים ולגרימת נזקים, כגון הסתתרות בקבצים להורדה בקבוצות דיון, או בתוכניות ג'אווה.

בשלב זה מצליחה הרשת למנוע התפשטות בלתי מבוקרת של וירוסים, ואמצעי ההפצה המקובלים של תוכנה – סי.די רום ואתרי תוכנה גדולים – הופכים את ההדבקה למסובכת קמעה. עם זאת, השתלבות עתידית של תוכניות ג'אווה ומערכות הפעלה מבוססות רשת (NC) במערך המחשוב שלנו עלול להביא לפריחה מחודשת של אותם מיקרובים תוקפניים.

תוכנת אנטי־וירוס

קו ההגנה הראשון צריך להיות תוכנת אנטי־וירוס, המכילה תוכנית סריקה ותוכנית הנשארת בזיכרון ומזהירה אתכם מגישה לקבצים נגועים. מומלץ לרכוש את התוכנה, כך תקבלו עדכונים תקופתיים ותוכלו לקבל תמיכה במקרה של בעיה.

אם אינכם מעוניינים להשקיע כסף, עדיין תוכלו להציל את מחשבכם. תוכנה מומלצת היא VirusScan של McAfee – (5MB):

ftp://ftpweb.m cafee.com/pub/antivirus/win95/v95i312e.zip.

עוד תוכנה טובה היא Anywhere Antivirus (1.2MB):

http://www.helpvirus.com/free/aew95.exe.

או את f־prot הוותיקה והטובה, המתאימה גם לחלונות 3.x:

ftp://ftp.infomagic.com/pub/mirrors/mirror14/x2ftp/msdos/virus/fp-226.zip.

אל תתנו לממשק הדוס שלה להבהיל אתכם – היא מבצעת את המשימה ביעילות.

הורדת קבצים

רוב התוכניות המורדות מהרשת מכילות מספר לא מבוטל של קבצים. קובצי הרצה או חלקים מהם (כמו Bin, Sys, Drv., Ovl., Exe) עלולים להיות נגועים בווירוסים. קבצים כגון xls., doc., bat יכולים סתם למחוק לכם את הדיסק בפקודת דוס, וקובצי כיווץ arj, zip ודומיהם אינם מזיקים בפני עצמם, אך יכולים להכיל קבצים מזיקים.

כמו שאומרים – הכי טוב להישאר בבית. אבל מכיוון שאתם כבר בבית כדאי פשוט לנקוט אמצעי זהירות מתאימים ולהוריד קבצים רק באתרים מוכרים, כגון www.shareware.com או tucows.netvision.net.il.

החברה הישראלית אלישים פיתחה כלי הבודק את הקבצים כבר בעת שהדפדפן מוריד אותם, כך שהוא יזהיר אתכם בטרם נחתו הווירוסים במחשב שלכם. ניתן להוריד אותה בחינם בכתובת http://www.eliashim.co.il/files2.html.

מאקרו. וירוסי מאקרו הם תוכניות הכתובות בשפת המאקרו של קובצי וורד ואקסל (doc, xls). אין כל בעיה להסתיר בתוך קובץ בעל שם מפתה כמו "כיצד להכין פצצות אטום" פקודות מאקרו שינחיתו שואה גרעינית על הדיסק שלך. לכן מומלץ שלא להוריד קובצי וורד ואקסל שלא כחלק מתוכנה. באותה הכתובת של חברת אלישים תוכלו להוריד תוכנה לסריקה וניקוי של קובצי מאקרו.

ג'אווה. תוכניות ג'אווה המבקשות לכתוב לדיסק חייבות לקבל רשות מן המשתמש. אין לתת רשות כתיבה אלא לתוכנית שהורדה מאתר ידוע ושברור מדוע עליה לכתוב לדיסק.

וירוסים בדואר אלקטרוני. אם קיבלת דואר אליו מצורף קובץ (attachment), חשוב לוודא כי אתם מכירים את שולח הקובץ וסומכים על שיקול דעתו. בסיום הורדת הקובץ הריצו עליו תוכנית סריקה מעודכנת.

וירוסי סרק. תחביב ידוע ברשת הוא הפצת הרדעות נרגשות על בואו הקרב ובא של סוף העולם ומבחר דרכים להימנע ממנו. מדי כמה חודשים מגיע אלי מכתב ממכר בסגנון "במקרה נודע לי אז רציתי שתדע", ומכיל ציטוטים ואזהרות שונות ומשונות על אודות וירוס דמיוני המסתתר בכל פעם במקום אחר. Good Times, Red Alert ו־Time Bomb הם רק כמה מהם. אם קיבלתם הודעה שכזו פנו ל־

http://www.symantec.com/avcenter/hoax.html

וחפשו את שם הווירוס ברשימת הווירוסים הדמיוניים.

לסיכום

אין צורך לחשוש מגלישה ברשת, אך צריך לנקוט משנה זהירות בהורדה של קבצים מאתרים בפינותיה הנידחות של הרשת והרצת תוכניות ג'אווה המבקשות גישה לדיסק הקשיח. שימו לב, ואם אינכם יודעים, תשאלו: help@haaretz.co.il.

אתרים מומלצים לעיון:

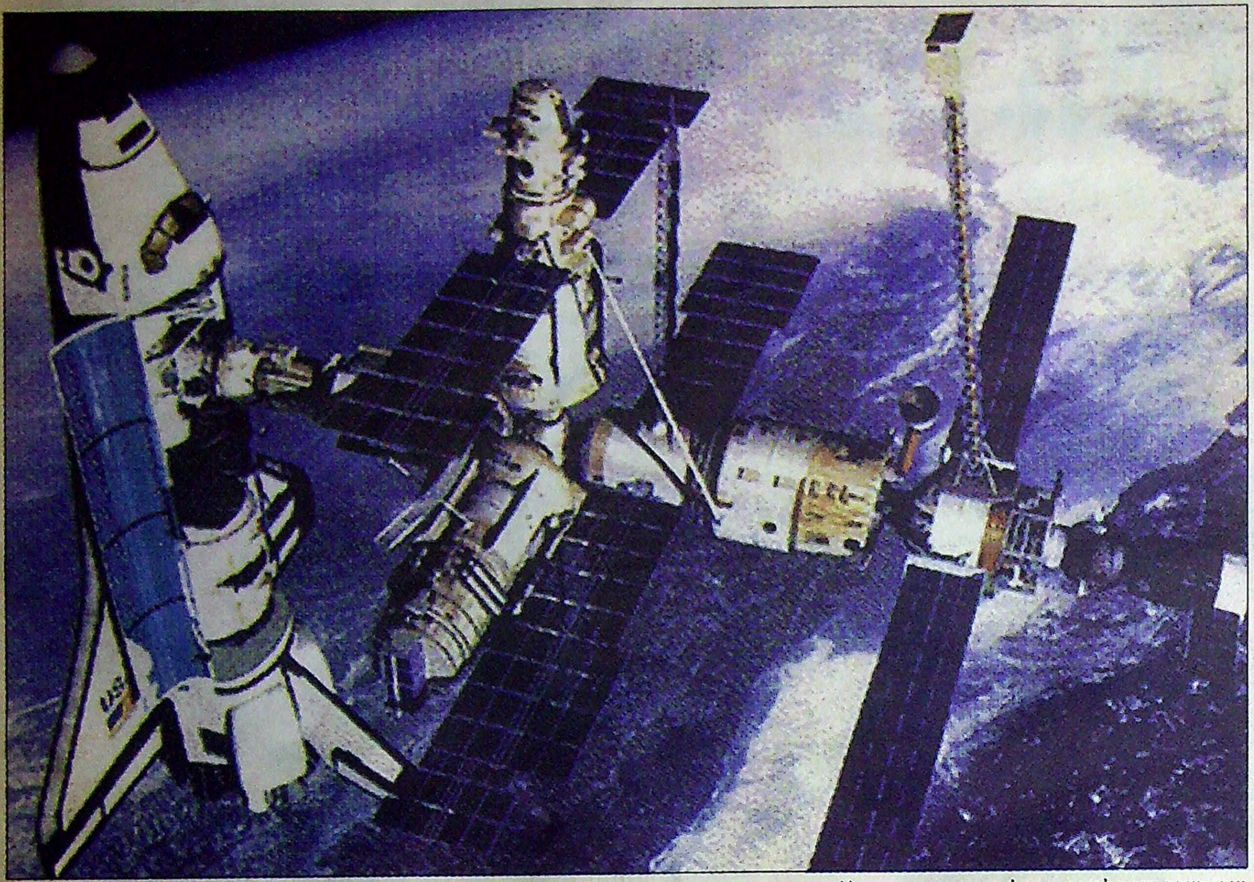
- אתר מחקר הווירוסים של סימנטק (נורטון) – http://www.symantec.com/avcenter/index.html
- האגודה האמריקאית לבטיחות במיחשוב – http://www.ncsa.com/virus
- מרכז המידע של דר' סלומון – http://www.drsolomon.com/vircen/index.cfm
- בדיחות וירוסים – http://www.kabi.si/dalibor/alert.html

עשה ואל תעשה

- יש להתחמש בתוכנת אנטי־וירוס מעודכנת המכילה סורק דיסק וכן תוכנית היושבת בזיכרון ובודקת כל קובץ שמתקרב למחשב.
- יש להצטייד בדפדפנים החדשים והמוגנים יותר, ועם זאת כדאי להמתין עד שיעברו כמה שבועות מיום ההפצה של דפדפן חדש, כדי שאחרים ימצאו את בעיות הבטיחות שלו.
- אין להוריד קבצים בלי סיבה. מספיק עם "רק רציתי לבדוק מה עושה התוכנית please_run_me.exe".
- אין להוריד קבצים מאתרים לא מוכרים.
- אין להוריד קבצים מקבוצות דיון (גם אם הם אמורים להכיל את תמונות נבחרת הבקיני השוודית).
- אין להעניק הרשאות חריגות לתוכניות ג'אווה לא מוכרות.
- אין להכניס למחשב דיסקט בלא בדיקה.
- אין להדליק או לאתחל את המחשב כשהדיסקט בפנים.

אינטרנט...
זהב לעסקים
http://www.internet-zahav.net
פקסימיליה
מתנה
לכל המצטרפים
עד גמר המלאי
עד לפני שנתיים נחשב האינטרנט לדובדבן שרק מעטים ידעו עד כמה הוא מתוק ומלא בתוכן. כיום, הפך האינטרנט לכלי שימושי, יעיל, וחיוני לעבודתו של כל אירגון. תמצא אותו כמעט בכל תחום: מידע, קשרים בין אירגונים, קשרים בתוך האירגון (אינטראנט), שיווק, קידום מכירות, פירסום, קטלוגים ועוד...
ואם אינטרנט אז "אינטרנט זהב לעסקים".
החטיבה העיסקית של אינטרנט זהב הינה ספקית האינטרנט היחידה שנבחרה ע"י משרד החינוך להקים את מערך תקשורת האינטרנט הגדול בישראל לקישור כל בתי הספר במדינה.
אינטרנט זהב לעסקים מציעה כיום קשת רחבה ומגוונת של שירותי אינטרנט כוללים ומקיפים ובהם גם: • שירות קישור רשת בנל"ן • שירותי ISDN • שירות קישור רשת בחיוג • שירות הקו המאובטח • בניית אתרים, איחסונם, תחזוקתם ורישומם • פירסום ומסחר באינטרנט.
לשירותך באינטרנט זהב:
• מערכת תמיכה ושירות מקצועיים 24 שעות 7 ימים בשבוע • תמיכה טכנית גם בבית העסק של הלקוח • ציוד מודרני ומשוכלל • קוי תקשורת בינ"ל בעלי רוחב פס גבוה • מודמים מהירים ומתקדמים. לשירותך כל ישומי האינטרנט:
• דואר אלקטרוני • העברת קבצים • גלישה • קבוצות דיון • שירותי NEWS ובנוסף,
שירותים חדשים ובלעדיים: • התחברות לאינטרנט מכל מקום בעולם במחיר שיחה מקומית • העברת דואר אלקטרוני לטלפון או לפקס שלך בכל מקום בו תהיה בעולם.
אינטרנט זהב
- עסקים -
סופר קו ISDN
הקו שיכול לעשות הכל!
להתחבר לעולם טוב יותר
חייג עכשיו! 1-800-200-250
כפוף לתקנון המבצע
מקבוצת יורוקום
צוות השיווק ללקוחות עיסקיים ישמח לעמוד לשירותך ולספק לך מידע נוסף ורשימה ארוכה של לקוחות עיסקיים מרוצים וממליצים.

מיר. האדם אוהב לקנות, גם על כדור הארץ וגם בחלל

בעקבות תנובה

הקוסמונאוטים של מיר ממשיכים לפרסם, והמכירות באינטרנט ממשיכות לגדול

כאילו לא היה די בשטח המחיה הצר, התחושה הקלסטרופובית והעבודה הרבה המוטלת עליהם, נאלצים כעת הקוסמונאוטים שעל סיפון תחנת החלל מיר להתמודד עם הקניות לחגים, וזאת תודות לאינטרנט.

באמצעות האינטרנט יהיו מפקד התחנה אנטולי סולובייב והמהנדס פאוול וינוגראדוב הראשונים שישלחו מתנות לחגים מחוץ לכדור הארץ. חברת שירותי הקניות באמצעות האינטרנט, "וירטואל אימפוריום", שבבעלות פרטית, משלמת לרשויות הרוסיות עמלה בסכום שלא נמסר לפרסום ומעניקה לכל אחד מהקוסמונאוטים כ־1,000 דולר לרכישת מתנות בשביל בני משפחתו בכדור הארץ.

"מנועי החיפוש שלנו, 'מוצא המתנות' ו'מבצע הקניות הפרטי', תמצתו את המידע הדמוגרפי על (הקוסמונאוטים) הרוסים, ויצרו רשימה שממנה הם יבחרו את המתנות", אמר מנהל השיווק ב"וירטואל אימפוריום", "אחר כך נשלח את המתנות לרוסיה".

בעוד שוירטואל אימפוריום עושה שימוש במיר כדי להוכיח "שלאינטרנט אין גבולות", מנצלות חברות שבחרו להישאר על כדור הארץ את הפוטנציאל המסחרי של האינטרנט.

בתקופת החגים, בה מצפים קמעונאים למכור 30%־40% מכלל המכירות השנתיות שלהם, האינטרנט צפוי להיות גורם מרכזי בארבע־חמש השנים הקרובות. "אנו סבורים כי אנו מתחילים להבחין במסה קריטית של קונים ששבים וקונים באמצעות האינטרנט. בערך 50 הקמעונאים עימם דיברתי זה עתה העריכו כי עונת החגים באינטרנט תהיה חזקה", אמרה קיית דלהאגן, אנליסטית בכירה ב"פורסטר ריסרץ'", חברה לחקר האינטרנט.

הנתונים שמציגה חברת המחקר המתחרה, "יופיטר קומיוניקיישנס", גבוהים אף יותר. היא מעריכה, כי המכירות באינטרנט יסתכמו ב־2.6 מיליארד דולר ב־97', לעומת 707 מיליון דולר ב־96' (עם זאת, יש לזכור כי המכירות באינטרנט הן רק חלקיק מכלל המכירות, בין אם בתקופת החגים ובין אם במשך השנה כולה).

המחקר האחרון מצביע על כך שהשנה יוציאו הצרכנים יותר כסף על השימוש באינטרנט מאשר בשנה שעברה. בעוד שיופיטר מעריכה כי 49 מיליון אמריקאים יחוברו לאינטרנט עד תום 97', מעריכה פורסטר כי אלה שיבחרו לקנות באמצעות האינטרנט יעשו זאת בעלויות שימוש של 235 מיליון דולר ב־97', לעומת 100 מיליון דולר ב־96'.

משיכת תשומת לבם ודמיונם של הצרכנים בתקופת החגים מקבלת עדיפות גבוהה יותר ויותר, וחברות מרציאות 50 אלף דולר על מסע פרסום מוגדר באינטרנט. ההוצאות על פרסום באינטרנט/און־ליין ב־97' צפויות להגיע ל־480 מיליון דולר, לפי נתונים שמסרה "פורסטר".

ובאשר למתנות שהקוסמונאוטים יכולים לבחור – הרשימה של וירטואל אימפוריום היתה מגוונת כמו האינטרנט. היא כללה, בין השאר, ממורביליה של ה"שיקגו בולס" בשביל בניו הצעירים של סולובייב, בובת ברבי לבתו בת הארבע של וינאגראדוב, מוצרי חשמל ומוצרים לשיפור הכושר הגופני.

אגב, האסטרונאוט האמריקאי דייוויד וולף לא התבקש להשתתף במבצע המתנות.

היכונו לביאת ה־V

הממשל האמריקאי שוב מנסה לשלוט בתכנים המופיעים ברשת

מאחר שמחשב אישי הכולל מקלט שידורים יכול לקלוט תכנים בעייתים כמו מכשיר טלוויזיה, סבורה נציבות הטלקומוניקציה הפדראלית (ארה"ב) כי הורים צריכים ליהנות מיכולת חסימה במחשב בדומה ליכולת החסימה בטלוויזיה.

לפי חוק הטלקומוניקציה, חייבת הנציבות לאמץ חוקים המחייבים את מרבית מקלטי הטלוויזיה לכלול מרכיבים המאפשרים לצופים לחסום תוכניות וידאו במערכת דירוג משותפת. לפי החקיקה, "שבב ה־V נועד לאפשר להורים לחסום תוכניות וידאו שהם אינם מעוניינים כי ילדיהם יצפו בהן". הנציבות מחויבת גם "לדאוג לכך שהתעשייה תאמץ תקנים לטכנולוגיית חסימה, ולוודא כי יכולות החסימה יוסיפו להיות קיימות בשביל הצרכנים עם התפתחות הטכנולוגיה".

האפשרות שהממשלה תחייב יצרנים לכונן שבבי V במחשבים האישיים עלולה להחריף את הוויכוח באשר לצנזורה על האון־ליין. אלה שמותחים ביקורת על הרעיון חוששים מכך שבהעדר מערכת דירוג אוניברסלית לתוכני האינטרנט עשויה הממשלה לנסות לעשות שימוש בשבבי ה־V כדי לאכוף את מערכת הדירוג שלה. הנשיא קלינטון אמר כי ידחוף את התעשייה לאמץ שבב V למחשבים אישיים.

"מבחינה קונספטואלית, לא מדובר בצעד גדול כל כך. אבל באופן מעשי, קשה לעשות זאת", אמר מארסלו האלפרן, עורך דין ב"גורדן אנד גליקסון", משרד עורכי דין המתמחה בסוגיות הכרוכות בטכנולוגיית המידע. "לנציבות יש הגבלות משפטיות מסוימות בסוגיה הזו. אין לה הסמכות לקיים בקרה על האינטרנט הגלובלי", הוסיף.

אפשרות קיומה של בקרה כזו אינה מתקבלת בברכה בתעשיית המחשבים, הפועלת לקביעת תקנות עצמיות באשר לתכנים באינטרנט. כיום מרבית ספקי השירותים באינטרנט מציעים למשתמשים תוכנות בהן ניתן לסנן חומרים כך שלא יגיעו למחשבי הילדים.

בנוסף לכך מעודדת תעשיית המחשבים את השימוש במערכות דירוג של צד שלישי, כגון RSAC (המועצה המייעצת לתוכנות הפנאי) ו־PICS (מצע לבחירת תוכני אינטרנט).

ברוך הבאג. באג חדש התגלה במעבדי פנטיום של אינטל. הבאג, ששמו Pentium FO, גורם לשיתוק בכל מחשב המצויד במעבד פנטיום (גם MMX) – ויש כמה מאות מיליונים כאלה. בניגוד לבאגים שהתגלו בעבר, באג זה לא ישפיע על חישובים או ביצועים שוטפים של המעבד, אבל ניתן בקלות לנצל אותו ליצירת יישום קטנטן המיועד לשיתוק מחשבים למטרות זדוניות. בשעת מסירת הידיעה, אינטל טרם אישרה את קיום הבאג.

לא רוצה. משטרת מינסוטה החליטה לפרסם באתר שלה תמונות של עברייני מין, כאמצעי הרתעה. אלא שגבר בן 36, מאמן כדורסל מקומי שהודה (והורשע) בשידול לזנות, הגיש בקשה ששמו ותמונתו לא יפורסמו באתר, וטען כי הדבר נוגד את זכויותיו. הוויכוח רק מתחיל.

שפה חדשה. "הקונסורטיום של הרשת חובקת העולם", גוף מתאם המנסח תקנים, חשף שפה חדשה, הנקראת SMIL. השפה מיועדת להקל על כתיבת אתרים בעלי תכנים "דמויי טלוויזיה", ולהקל על "הגירת" תכנים מהטלוויזיה לאינטרנט. השפה נוצרה בשת"פ של מיקרוסופט, נטסקייפ ועוד. שמה הוא ראשי תיבות של "שפה מתואמת לשילוב מולטימדיה".

עורו השוליים. אמנים שאם־טי־וי דוחה משום שהם ניסיוניים מדי, יהנו בקרוב מאתר אלטרנטיווי בתוך SonicNet, שיציע מוסיקה באון־ליין. בתוך האתר החדש, (http://www.sonicnet.com) יוצעו קליפים לפי דרישה מתוך מאגר של יותר מ־100 קליפים.

ולפינת הרכילות: בתעשייה מדברים על כך ש־RealNetworks – יצרנית RealVideo – שוקלת לכונן ערוץ קליפים משלה. Realnetworks לא הגיבה.

קשוחים בטקסס. מדינת טקסס תבעה את חברת מיקרוסופט. טקסס טענה כי החברה הפריעה למדינה לנהל חקירה, ולא הרשתה ללקוחותיה לשוחח עם נציגי החוק.

יופי. ממשלת הודו הודיעה כי היא מפריטה את האינטרנט. בקרוב: בית קפה אינטרנט בגואה.

ובארצנו. אינטרנט זהב מציעה קו חיוג חדש באזור חיוג 03. המספר הוא 9037333. אינטרנט זהב הינה הספקית היחידה המציעה שלושה מספרי חיוג באזור.

לאיש המסתורין יש כמה שאלות

ליתר דיוק, כמה מאות שאלות. מיקרוסופט עורכת סקר טלפוני שמטרתו למפות את השוק העולמי, אבל בלי להזדהות

למי לא יצא לעלות במדגם של סקר טלפוני? יש משהו מחמיא בכך שאנשים שאתם בכלל לא מכירים מתעניינים כל כך בהרגלי החיים השגרתיים שלכם. לכן, כאשר הטלפון צילצל בסוף השבוע שעבר בחברת הפיתוח הישראלית פ', ועל הקו היתה מוקדנית ממכון גאלופ, ציפו העובדים לשעה קלה של שעשוע. אלא שבמהרה התברר לעובד החברה שענה לטלפון, נקרא לו א', כי השאלות אינן רגילות כלל ועיקר.

לאחר שווידאה הטלפנית כי הוא במעמד בכיר בצוות הפיתוח של החברה, נשלח אליו פקס עם מאות שאלות, בהיקף של 17 עמרדים. כבר בשאלה השלישית נשאל המתכנת על יחסו לשפת ג'אווה. האם יש לו פרויקט ג'אווה בדרך? כמה כסף הוציאה החברה שבה הוא עובד בשנה האחרונה על רכישת תוכנות של בורלנד? מיקרוסופט? אורקל? נטסקייפ? אילו כלי פיתוח בדיוק נרכשו מכל אחת מחברות אלה, ומה הציפיות לעתיד? באילו בסיסי נתונים ויישומי אינטרנט משתמשים אצלכם? האם אתם מפתחים תוך שימוש בתרכנות הפיתוח של מיקרוסופט, אפל, בורלנד, נטסקייפ, סאן, אחר (פרט)? מה חושבים אתה ועמיתיך על...

חשדו של א' התגבר ככל שהשאלות נעשו מפורטות יותר, והוא נע על כיסאו בחוסר נוחות כאשר נשאל "על כמה עמדות מותקנת אצלכם תוכנה זו וזו, וכמה משתמשים מריצים את התרכנה". הטלפנית לא מסרה מיוזמתה מי בדיוק הזמין את הסקר, אך כששאל אותה ישירות, נאמר לו כי מדובר בלא אחר מאשר ענק התוכנה מיקרוסופט.

דו"ח אמין

עידו אמין

הבעיה האתית המתעוררת בסקר כזה היא כפולה. ראשית, לא ניתן לענות על שאלות הסקר בלי להפר את הסכמי הסודיות המקובלים בענף התוכנה. לא יעלה על הדעת שעובד ישוחח בטלפון על תוכניות הפיתוח של החברה עם גורם חיצוני, מה עוד – וכאן הבעיה השנייה – שגורם זה אינו מזדהה ומשתמש בכיסוי של חברת סקרים. אומר א': "אם היתה לי חברה מתחרה, הייתי משלם די הרבה כסף על התשובות. זו חדירה לוורידים, באופן יסודי".

"די מפתיע שאנשים עונים להם", ממשיך א', "אני לא מאשים אותם, אבל לי זה נראה משעשע, ומי שמשיב לסקר כזה נראה לי אוויל. אלה שיטות שמתאימות לטלמרקטינג של סוכני מכירות של דירות נופש". או למישהו שמתכנן מתקפה על פיראטי תוכנה. באתר מיקרוסופט ישראל נפתח דף חדש תחת הכותרת "פיראטיות" – האם הוא עומד להתמלא במידע שנאסף בסקר המדובב הזה?

http://www.microsoft.com/israel/piratiut/default.htm

הרעיון אינו כה מופרך. זקני עמק הסיליקון הישראלי זוכרים כיצד, לפני כשלוש שנים, הועסק משרד חקירות ישראלי בחשיפת העתקות תוכנה. השיטה שבה פעלו אז הבלשים היתה עקלקלה למדי: מתכנתים מחפשי עבודה הוזמנו למשרדי מעסיק פוטנציאלי כביכול, ובקורות חייהם נתבקשו למסור פרטים על התוכנות שאותן הפעילו אצל המעסיקים הקודמים. המידע שנאגר בדרך זו הוצלב עם מאגר הרשיונות שבחברת האם, והכתובות ושמות המעסיקים שימשו אז בסיס לארגון פשיטת משטרה.

איריס וינשטיין, דוברת מיקרוסופט ישראל, מאשרת כי אכן סקר כזה נערך בימים אלה במנהלים מובילים בצוותי הפיתוח בארץ, וכי הם אכן נשאלים על מוצרי מיקרוסופט, מוצרי המתחרים והפרויקטים שבחברות הפיתוח. אבל, לדבריה, אין מקום לבהלה. לא מדובר כאן בפטנט חדש למלחמה בפיראטיות, אלא בסקר למיפוי מצב השוק העולמי, והוא נערך ביוזמת מיקרוסופט העולמית המשקיעה מאמצים בהבנת צורכי השוק.

"זהו סקר אחיד בכל המדינות", מסרה וינשטיין. "הסקר מורכב וכולל מאות שאלות, ואת השאלון שולחים בפקס או בדואר אלקטרוני רק לאחר שבשלב הראשון מוודאים שהנשאל מעוניין, וגם מתאים, לסקר". מתאים – משום שיעד הסקר אינו מפתחי תוכנה "סתם", אלא שכבה דקה של מנהלי צוותי פיתוח וקובעי מדיניות.

אז למה, כאשר פונות הטלפניות לאותם בכירים, הן אינן מזדהות כסוקרות של מיקרוסופט? פשוט מאוד, כדי לשמור על אמינותו המקצועית של הסקר. "נמנעים להגיד שזו מיקרוסופט", אומרת ויינשטיין, "כדי שלא תיווצר הטיה לטובת מיקרוסופט בתשובות". אז אם הטלפון מצלצל בימים אלה ומישהו מבקש לפקסס לכם מאות שאלות לגבי תוכניותיכם לעתיד – קבלו זו כמחמאה.

איי־בי־אם נפרצת

תמימות המשתמשים, שאננות המפעילים

[לפ]ני כמה שבועות דיווחתי על התרעות ביטחוניות שהנהלת נטוויז'ן שולחת למנוייה. אז, נאמר לנו, מדובר בהודעה שגרתית, ולא בתגובה לניסיון פריצה. עכשיו שולחת חברת איי־בי־אם התרעה ביטחונית למנוייה. הודעה שגרתית? לא. הפעם, בלא ספק, מדובר בניסיון פריצה, שככל הנראה הצליח חלקית.

[ה]תברר שמישהו שלח דואר למנויי איי־בי־אם, כביכול בשם [ש]ל החטיבה הבינלאומית של החברה. במכתב התבקשו המנויים לשלוח בחזרה פרטים אישיים כגון מספר כרטיס האשראי, טלפון בבית, שם הבנק שבו מתנהל חשבונם ומספר הטלפון שלו.

איך התחזה הנוכל למנכ"ל החשוב? פשוט מאוד. הוא פתח חשבון באיי־בי־אם ובחר לעצמו שם משתמש: notify2@ibm.net. שם דומה – דומה מדי – לשם המשתמש שבו חתומות ההודעות הרשמיות של החברה, שהוא notify@ibm.net. האם זה נשמע רשלני? חברת איי־בי־אם אינה היחידה שמפגינה רשלנות, ואני מסתמך על ידע אישי.

בשביל הקטע, לא אחת הצלחתי לקבל שמות משתמש שהיו יכולים לשמש אותי למטרות נוכלות – שמות משתמש כגון sales, office ואפילו שמות המכילים את התיבה אדירת הכוח master. לא חשוב מאסטר של מה – המשתמש הרי בין כה וכה מאומן על ידי החברות עצמן, וקצת על ידי המערכת, להעניק סמכות מיתית לכל דואר המגיע מכתובת כגון webmaster, postmaster ועוד.

עוד סיבה מרוע אין להאשים את התמימים: איי־בי־אם מצטרפת לרשימה ארוכה של חברות אינטרנט שאינן טורחות לקבוע מדיניות מפורשת ומוצהרת שעל פיה נציגי החברה לעולם לא יתקשרו למנויים ביוזמתם לקבלת מידע אישי או חסוי. זו התרופה היחידה להונאות מהסוג שהיכה השבוע כמה ממנויי איי־בי־אם. ועל כך יעיד המשך הסיפור:

בהודעת האזהרה ששיגרה איי־בי־אם למנוייה, היא הודיעה שלפי נוהלי החברה אין למסור מידע בדואר האלקטרוני, אלא בטלפון בלבד. אבל זה לא מספיק, ואכן חמישה ימים מאוחר יותר, נשלחה בדחיפות "הבהרה חשובה" מחברת איי־בי־אם למנוייה: על מנת לסלק אי־הבנות שנוצרו מההודעה הקודמת, מדייקים עתה ואומרים כי בעצם, גם בטלפון אין למסור מידע למתקשר המזדהה כעובד חברת איי־בי־אם.

גם זה לא יעזור. צריך לומר בפשטות: בכל פעם שעובד של ספק שירותים שואל אתכם פרטים אישיים בטלפון, הוא יוצר אצלכם את התנאים להיות הקורבן של הנוכל הבא בתור. על כן, עצה של סחבק שלעולם לא אתעייף מלחזור עליה: חברה שמבקשת פרטים אישיים שלא בשיחה שאתם יזמתם, אינה ראויה להיות בעלת הרשאה לחשבון הבנק שלכם. וכמובן, את הסיסמה לא אומרים לאף אחד, לעולם, גם לא לספק עצמו.

יפה, בכל אופן, שבאיי־בי־אם מיהרו להזהיר את המשתמשים, ולהודיע שהם אינם ממליצים לשלוח את הפרטים שלהם לנוכל האלמוני. ואם מאוחר מדי? "אם כבר שלחת, התקשר לחברת כרטיסי האשראי שלך להוראות נוספות". וואללה יופי.

אקונט סוגרת את השיבר

או: איך גילה רועי שאין ארוחת חינם לילדים

אחד מהאתרים הישראליים המעוצבים היטב הוא אתר הילדים "[ק]יד" (http://www.coolkid.co.il), ואני מזכיר אותו רק כדי [ש]ח[ל]ילה אף אחד לא יבלבל אותו עם האתר בעל השם הדומה http://www.cool.co.il, שעליו נסוב הסיפור הבא.

ה"קול" (בלי ה"קיד") הוא, כשמו, אתר שאינו לילדים בלבד, אלא גם לילדים וגם למבוגרים. הבנתם? בחלק המיועד למבוגרים יש מה שמבוגרים בלבד אוהבים. המבוגרים שאהבו את האתר ה"קול" שמו לב שלפני כשבוע נעלם האתר לכמה ימים, ובמקומו קיבלו את ההודעה בסגנון "מכסת הדשא", "Forbidden Access".

מה קרה? אחד ממפעילי האתר, רועי רוטשילד בן ה־15(!), שטח בפני את צרותיו, שנמשכות זה כחודש, עת רכש את השם "קול" ופתח את האתר בחברת אקטקום. בסיום חודש של הפעלה ממחשבי חברת אקטקום, גילה שאתרו הפך לאבן שואבת למבוגרים חובבי "למבוגרים בלבד".

טוב? כן ולא. בגלל התעבורה הרבה שרצה באתרו, ההחשבון שקיבל בסוף אותו חודש ממארחי האתר (אקטקום) היה 630 דולר. רועי שילם בחירוק שיניים, וחיפש חלופה זולה יותר. באקונט מצא, לדבריו, עיסקה נפלאה לאירוח אתרו: 100 דולר לחודש בלא הגבלת תעבורה. אלא שדרך הייסורים הווירטואלית של הקטינים בעלי האתר לא תמה. לאחר שלושה ימים, ביום שבת דווקא, נותק האתר ללא הודעה מוקדמת, והמבוגרים שהגיעו לאתר נותרו עם חצי תאוותם בידם. כשמצא רועי את מנהל אקונט, מני נחמן, וזה לא היה קל – התברר לו שהעיסקה בוטלה, חד צדדית, בלי הסבר, ושוב הושלך אל הרחוב הווירטואלי. בינתיים, אגב, מצא רועי אכסנייה חדשה.

מוסר השכל מס' 1: אל תאמין למבוגרים. מוסר השכל מס' 2: כנראה שאין ארוחת חינם.

מני נחמן מאקונט מגיב: "אתר 'קול' שייך לילד בן 15 עם פה גדול ומלוכלך שגרם לי לטרוק את הטלפון בפניו, פעמיים. לגופו של עניין, כשפתחנו את האתר לא היה לנו מושג מה גודלו, וכן שתוכנו הוא עד כדי כך פורנוגרפי. לאחר כמה ימים התחלנו לקבל דואר אלקטרוני מכוער, וכן דואר מאדם שהזדהה כהורה שהוא במקרה עורך דין. איננו יכולים להיות מעורבים באתר כה מלוכלך ובלתי חוקי".

באקונט רגישים כיום לנפח התעבורה, בין השאר בגלל המבצע המשותף שלהם עם בזק שבמסגרתו מציעים מודם ISDN וקו בחינם. אגב, עם כל חיבתי לפורנו, הרי שכמנוי ISDN גם אני לא הייתי רוצה שהמודם המהיר שלי ייפקק על ידי תמונות פורנו מאתר של ילדים.

האתר שנסגר חזר. כמה מהמבוגרים המבקרים באגף שלהם באתר, מודעים לגילו של בעל האתר?

גם הטלוויזיה היתה בהתחלה רדיו

המסקנה העיקרית מכנס בנושא עיתונות אלקטרונית שנערך באמסטרדם: עיתונים שרוצים להרוויח מהרשת צריכים להבין איך הרשת עובדת, ולא רק להעביר את הטקסטים מהנייר למסך

דורעם גונט

בשנים הספורות מאז פריצת הדרך של רשת המחשבים העולמית אל הקהל הרחב הצטרפו יותר ויותר עיתונים למשחק החדש, עד כי היום כמעט כל עיתון המכבד את עצמו מפעיל או מתכנן להפעיל אתר אינטרנט. יעידו על המגמה 3,500 העיתונים האלקטרוניים שכבר פעילים ברשת (מהם 57% בארה"ב והיתר בשאר העולם), והעיתונים החדשים המופיעים ברשת מדי יום ביומו, כאילו היו פטריות לאחר הגשם.

כ־260 נציגים של עיתונים המפעילים אתרי אינטרנט התכנסו באחרונה באמסטרדם כדי לדון בבעיות ובמגמות החדשות המאפיינות את הכניסה של עיתונים לאינטרנט, במסגרת האירועים השנתיים של ארגוני העיתונים הבינלאומיים Ifra ו־Ines.

הבעיה העיקרית שבפניה עומדים העיתונים בנוגע להפעלת מהדורות הרשת שלהן, כפי שהוצגה בכנס – Beyond the Printed Word – The World of Electronic Publishing, היא חוסר הוודאות לגבי מקור הכנסות שיממן את הפעילות באינטרנט. נכון להיום, רוב העיתונים מפסידים כסף רב מהפעלת המהדורות האלקטרוניות שלהם, והעתיד לוט בערפל.

למעט יוצאים מן הכלל, שאותם ניתן למנות על אצבעות יד אחת, עיתונים אינם גובים תשלום מקוראיהם באינטרנט. בהתחשב בעובדה כי רק באחד מכל ששה עיתונים אלקטרוניים יש פרסומות בתשלום (לפני שנה עמד נתון זה על אחד מכל 20 עיתונים), והואיל ומחיר הפרסום באינטרנט נמוך לאין שיעור ממחיר הפרסום בעיתון המודפס, הרי שההכנסות מפרסום רחוקות מאוד מלכסות את ההוצאות הגדולות הכרוכות בהפעלת אתר אינטרנט, שדה מוקשים חדש שהעיתונים, כמו כולם, עושים בו את צעדיהם הראשונים.

רובם המכריע של העיתונים מתחבטים בבעיות דומות בכל הנוגע לשאלה האם וכיצד להפעיל את מהדורות האינטרנט שלהם: איך ומתי לפרוץ למדיום החדש, כמה להשקיע, אם "לסגור" את האתר ולנסות למכור מינויים בתשלום או לספק שירות חינם ולקוות להכנסות ממקורות אחרים (כגון פרסום), האם להציג באינטרנט את כל החומר המתפרסם בעיתון או רק חלקים ממנו, האם לייצר חומר חדש ומיוחד המתאים לאינטרנט בשביל המהדורה האלקטרונית, אילו שירותים אינטראקטיוויים להוסיף לאתר, האם "לדחוף" את החומר לקוראים באמצעות טכנולוגיות דחיפה למיניהן, האם הצגת העיתון באינטרנט תגרע ממספר הקוראים את המהדורה המודפסת, האם וכיצד ניתן להפיק תועלת מהמוצר האלקטרוני, ועוד.

המסקנות, כפי שעולה מדבריהם של הדוברים השונים בכנס, הן שכדאי להשקיע בעיתונות אינטרנטית, אך יש להצטייד בכסף רב ובנשימה ארוכה, עד שהמדיום הבתולי הזה יניב את הפירות המיוחלים. עד אז ימשיכו העיתונים לגשש, לחפש, לערוך ניסיונות יצירתיים, להתפלל, להפסיד ולהוביל את הפעילות שבסופו של דבר תייצב את האינטרנט כאחד מענפי התקשורת המרכזיים של האלף השלישי.

גידול מרשים

הפרסום הוא מקור ההכנסות העיקרי שהעיתונים בונים עליו למימון הפעילות באינטרנט. לפי נתונים של Internet Advertising Bureau ושל החברה האמריקאית קופרס ליבראנד, ב־96 נרשמו הוצאות של 270 מיליון דולר על פרסום באינטרנט בארה"ב, גידול של 500% בהשוואה לשנה שקדמה לה. באירופה ובשאר העולם נרשם גידול הרבה פחות מרשים: 2.8 מיליון דולר בגרמניה, 1.5 מיליון דולר בבריטניה, 700 אלף דולר בצרפת. לפי הערכה של חברת יופיטר קומיוניקיישנס צפויות ההוצאות על פרסום באינטרנט בארה"ב להגיע ל־1.1 מיליארד

בשנה האחרונה התחברו לאינטרנט 72 אלף משתמשים ביום. עד סוף 1998 צופים כי יהיו 82 מיליון משתמשים ברחבי העולם

איורים: יוני גודמן

דולר השנה, ול־2.2 מיליארד דולר בשנה הבאה. עם זה, עדיין מדובר בסכום פעוט יחסית להוצאות הפרסום במדיות אחרות (טלוויזיה, רדיו, עיתונים מודפסים), הרחוק מלממן את הפעילות הענפה של עיתונים באינטרנט.

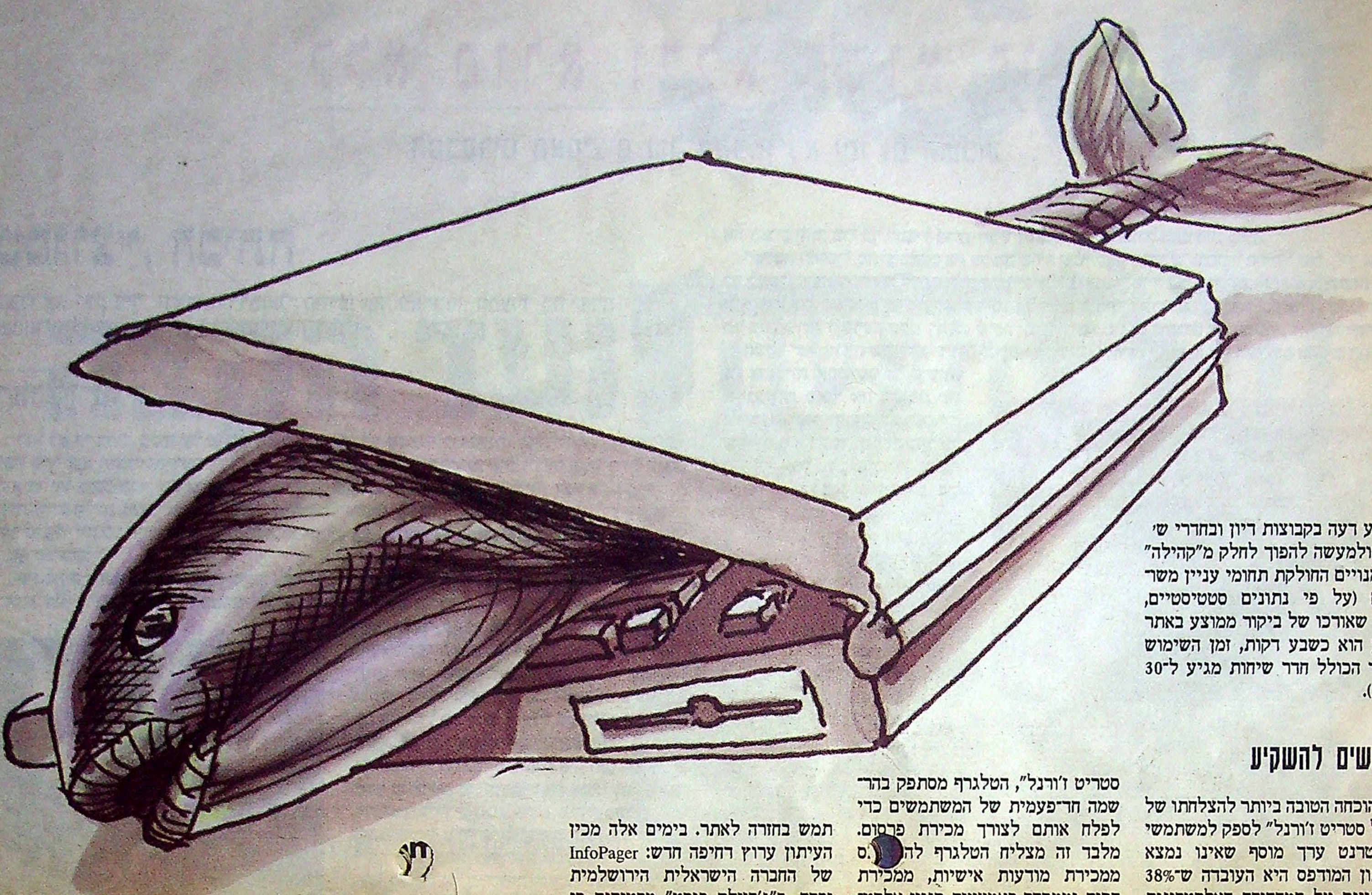
אם מוסיפים לכך את העובדה שאת מרבית הכסף המושקע בפרסום גורפים כמה ענקי אינטרנט שמספרם מצומצם ביותר, ברור מהיכן נובעת הדאגה של העיתונים המציעים את מרכולתם חינם לכל דורש, ומתקשים להפיק מהאתרים שלהם הכנסה כלשהי.

למרות הנתונים הלא מעודדים, עדיין נותרת חצי כוס מלאה. לפי הנתונים של חברת סטנלי מורגן, 46 מיליון בני אדם כבר מחוברים לאינטרנט, והמספרים הולכים וגדלים בכל שנייה. בשנה האחרונה התחברו לאינטרנט 72 אלף משתמשים חדשים בכל יום, ועד סוף השנה הבאה צופים כי יהיו 82 מיליון משתמשים ברחבי העולם. עד סוף שנת 2000 יתחברו לאינטרנט כ־157 מיליון משתמשים (לשם השוואה, לרדיו נדרשו 38 שנים כדי להגיע ל־50 מיליון בתים בארה"ב, לטלוויזיה נדרשו 13 שנים ולטלוויזיה בכבלים כעשר שנים. לאינטרנט נדרשו חמש שנים בלבד כדי להגיע לתפוצה כזו).

קצב ההתפתחות המדהים פגע אולי בהתארגנות להפיכת האינטרנט למקור הכנסה בשביל עיתונים, אבל יש מקום לאופטימיות למי שיחזיק מעמד ויישאר בתמונה די זמן.

ואולם יש גם דרכים אחרות להפיק רווחים מהפעלת עיתון אלקטרוני באינטרנט. הדוגמה הבולטת, וכמעט היחידה בהקשר זה, היא ההצלחה של המהדורה האלקטרונית של העיתון "וול סטריט ז'ורנל". בהרצאה מאלפת סיפר העורך האחראי ניל באד כיצד סגר האתר את שעריו באוגוסט 1996 והצליח למכור 140 אלף מינויים בתוך קצת יותר משנה, בעוד שמרבית העיתונים האלקטרוניים האחרים ממשיכים להציע את עצמם חינם אין כסף. הסוד של "וול סטריט ז'ורנל" הוא ביכולתו לתת למשתמשים באינטרנט אפשרויות שאין בעיתון רגיל ושערכן רב. אנשי העיתון השכילו להבין כי האינטרנט הוא מדיום חדש הדורש התייחסות חדשה, והשתמשו בכוח האלקטרוני כדי לספק שירותים שאינם זמינים במהדורה המודפסת. כך, למשל, מתעדכנת המהדורה האלקטרונית לכל אורך שעות היממה. בנוסף, המהדורה האלקטרונית משלבת בין שלוש המהדורות המודפסות המופיעות במקומות שונים בעולם, וכוללת חומר רב המיוחד לאינטרנט ואינו מופיע בגרסה המודפסת. העיתון האלקטרוני גם כולל אפשרות נרחבת לפרסונליזציה (ראו "קפטן אינטרנט", גיליון מס' 34).

בניגוד לעיתון המודפס, המהדורה האלקטרונית היא דו־כיוונית, ומאפשרת למשתמשים להיות פעילים, למשל

להביע דעה בקבוצות דיון ובחדרי שיחות, ולמעשה להפוך לחלק מ"קהילה" של מנויים החולקת תחומי עניין משר תפים (על פי נתונים סטטיסטיים, בעוד שאורכו של ביקור ממוצע באתר מידע הוא כשבע דקות, זמן השימוש באתר הכולל חדר שיחות מגיע ל־30 דקות).

חוששים להשקיע

ההוכחה הטובה ביותר להצלחתו של ה"וול סטריט ז'ורנל" לספק למשתמשי האינטרנט ערך מוסף שאינו נמצא בעיתון המודפס היא העובדה ש־38% מהמנויים על המהדורה האלקטרונית מנויים גם על המהדורה המודפסת. באד מציין, כי ההצלחה למכור מינויים מבוססת על כך שלמשתמשים יש סיבה לחזור באופן קבוע, ולא להשתמש באתר באופן אקראי. ואכן, 50 אלף בני אדם נכנסים לאתר מדי יום ביומו, ו־90% מהמנויים מבקרים בו לפחות אחת לשבוע.

נתון מרתק נוסף הוא, שלמרות של"וול סטריט ז'ורנל" יש 140 אלף מנויים המשלמים דמי מינוי שנתיים בסך 49 דולר, הרי שדמי המינוי הם רק 35% מההכנסות של האתר, ו־60% מההכנסות מגיעים מפרסום (5% נוספים הם הכנסות משירותים מיוחדים שעליהם גובים תשלום נוסף). הסיבה לכך היא זו: העובדה שה"וול סטריט ז'ורנל" גובה דמי מינוי מאפשרת לו לאסוף מידע על ציבור המשתמשים שלו, שהוא ציבור עשיר ואטרקטיווי מאוד למפרסמים. גביית דמי המינוי ופילוח המשתמשים מסייעים לעיתון להגיע להכנסה נאה ביותר גם מפרסום.

בניגוד לעיתונים אחרים, "וול סטריט ז'ורנל" הלך על כל הקופה והרוויח בגדול. בעוד שעיתונים אחרים חוששים להשקיע במהדורות האלקטרוניות שלהם ומצמצמים את כוח האדם המוקצה לעניין (מסקר שנערך באחרונה עולה כי עיתון אינטרנט ממוצע מעסיק ארבעה עובדים), הרי שבמהדורה האלקטרונית של ה"וול סטריט ז'ורנל" עובדים 45 עיתונאים, 20 תוכניתנים ואנשי צוות טכני ועוד 20 אנשי שיווק ותמיכה. נראה כי ההשקעה האדירה באינטרנט יכולה להרוויח את עצמה.

הצלחה אחרת היא של העיתון הבריטי "דיילי טלגרף", שהמהדורה האלקטרונית המיוחדת שלו נחשבת לאחת מההצלחות בתחום של עיתונות מקוונת. מנהל השיווק של קבוצת הטלגרף, הוגו דרייטון, סיפר בכנס על הדרך של המהדורה האלקטרונית להצלחה מסחרית, למרות שהעיתון אינו גובה מהמשתמשים דמי מינוי. בניגוד ל"וול סטריט ז'ורנל", הטלגרף מסתפק בהרשמה חד־פעמית של המשתמשים כדי לפלח אותם לצורך מכירת פרסום. מלבד זה מצליח הטלגרף להכ[...]ס ממכירת מודעות אישיות, ממכירת חסות וממסחר באמצעות קניון אלקטרוני. דרייטון לא שוכח לציין גם את היתרונות האחרים שמפיקה הקבוצה מהמהדורה האלקטרונית של העיתון, כמו השבחת שמו של סימן [...]ר Telegraph, יצירת קשר עם קהל חדש וצעיר שאינו נמנה עד אז עם קוראי העיתון המודפס, שימוש בערוצי תוכן חדשים, הכנה של הקבוצה לעידן החדש ושילוב בין מדיומים שונים כדי ליצור מוצר חדש לגמרי. 750 אלף המשתמשים שנרשמו באתר, 40 אלף קוראים בכל יום ופילוח נכון שלהם, מסייעים למהדורה האלקטרונית של העיתון להפיק תועלת מקסימלית מן האינטרנט.

נהיה כולנו חלוצים

גם הפן הישראלי לא נעדר מן הכנס. בהרצאה של מנהלת המהדורה האלקטרונית של ה"ג'רוזלם פוסט", נינה קרן־דוד, היא סיפרה על היתרונות והחסרונות של שימוש בטכנולוגיית דחיפה על ידי עיתונים אלקטרוניים. שירותי הדחיפה השונים מביאים את העיתון אל הקורא במקום להמתין שהאחרון יטריח את עצמו להיכנס לאתר. בדרך זו מנסה העיתון להבטיח לו קהל קוראים קבוע ונאמן, במקום קוראים מזדמנים העוברים באתר לעתים רחוקות. "ג'רוזלם פוסט" היה אחד החלוצים להכניס לאתר שלו טכנולוגיית דחיפה משני סוגים שונים: מהדורת דואר אלקטרוני הנשלחת (בתשלום) לתיבות הדואר האלקטרוני של המנויים ושירות דחיפה נוסף באמצעות התוכנה הישראלית BackWeb (ראו "קפטן אינטרנט" מס' 29) , שהעיתון היה הראשון לנסות אותה.

באמצעות התוכנה משגר העיתון אל המחשב "חבילות מידע" קטנות הכוללות את הכותרות הראשיות, והכל בזמן שהמשתמש מחובר לאינטרנט אך אינו גולש באופן פעיל. כאשר "חבילת המידע" ירדה למחשב היא מוצגת על המסך, והקשה עליה שולחת את המשתמש בחזרה לאתר. בימים אלה מכין העיתון ערוץ דחיפה חדש: InfoPager של החברה הישראלית הירושלמית זברה. ב"ג'רוזלם פוסט" מבטיחים כי התוכנה החדשה תאפשר למשתמש להוריד בתוך חמש דקות "עיתון אישי" המותאם להעדפותיו, שאותו יוכל לקרוא בנחת לאחר שיתנתק מהאינטרנט. העיתון מתכנן לגבות דמי מנוי על השירות החדש.

ערוצי דחיפה נוספים שבהם משתמשים עיתונים הם שירותים כמו עיתון אישי הנשלח אל המנוי כעמוד HTML באמצעות דואר אלקטרוני (Direct InBox), שירותי דחיפה כמו של חברת PointCast ושירותים דומים נוספים. מיקרוסופט ונטסקייפ כוללות בגרסאות החדשות שלהן לאקספלורר ולקומיונקייטור ערוצי דחיפה פנימיים, שלא יצריכו תוכנה מיוחדת ויקלו על עיתונים לדחוף את החומר שלהם למשתמשים. ערוצים אלה ישנו, מן הסתם, את פניה של העיתונות האלקטרונית בכל הנוגע לטכנולוגיית דחיפה.

העתיד, כך נראה, צופן בחובו הסתגלות למדיום החדש ופיתוח דרכי חשיבה המתאימות לו. בראשית דרכה של הטלוויזיה עמדו חלוצי היוצרים בפני אותה בעיה בדיוק. אנשי הטלוויזיה הראשונים, שהכירו היטב את הרדיו, התקשו להשתחרר מכל מה שידעו על הקופסה המדברת. לכן הם יצרו תוכניות טלוויזיה שבהן יושב מנחה ליד שולחן עם מיקרופון ומדבר אל הצופים. שידורי הטלוויזיה הראשונים נראו כמו שידורי רדיו, אבל עם מצלמה. הנמשל הוא עיתונים המנסים לבנות אתרי אינטרנט שהם כמו עיתון, אבל על צג מחשב. העתיד יוכיח שתפישה זו מוטעית מיסודה (כל שהוא כמו ביצה – ביצה טובה הימנו, כבר אמרו חכמים). אתר של עיתון באינטרנט איננו העתק של המהדורה המודפסת, אלא מוצר מסוג חדש שאינו נראה כמו עיתון, אינו מתפקד כמו עיתון ואינו מרגיש כמו עיתון. את מה שהבינו לבסוף בטלוויזיה יבינו גם יוצרי העיתונים האלקטרוניים, אבל באינטרנט, כמו באינטרנט, זה ייקח הרבה פחות זמן.

מתגעגעים לנייר ומספריים

העיתונים הגדולים נכנסים פנימה, אבל המגזינים הקטנים יותר עושים את הדרך ההפוכה

כבר אפשר לקרוא לזה "תופעה". אפילו מיקרוסופט החליטה להוציא מהדורה מודפסת של SideWalk, מדריך הבילויים שלה. ומיקרוסופט היא לא הטיפוס החלוצי, היא הטיפוס שרואה מה שכולם עושים – ועושה את זה עוד יותר גדול.

מגזיני אינטרנט רבים בעולם התחילו להוציא את עצמם גם בדפוס. הפעם, כמה מרענן, הסיבה היא לא כסף. או לפחות לא הסיבה היחידה. ההסבר הכמעט רשמי של עורכי המגזינים שעשו את הדרך החוצה מהרשת היא: התגעגענו לנייר.

"פשוט רצינו לעשות משהו שאפשר למשש אותו", אומר סת פרידמן, עורך המגזין Factsheet Five, "רק כשאתה מקבל מגזין אמיתי בדואר, אתה מרגיש שבאמת קיבלת משהו". ובוני בורטון, עורכת GRRL, מוסיפה: "פשוט התגעגעתי לשבת באמצע חדר עבודה מלא בגזרי נייר, מספריים, דבק, תמונות, וסרטי פילם שזרוקים בכל מקום". כמוה אפשר למצוא עוד הרבה.

מי שחשב שהרשת תחליף את העיתונים, טעה. כאמצעי לקבלת חדשות בזמן אמת, הרשת מוכיחה את עצמה מצוין, אבל אם מישהו רוצה לעלעל בקטלוגים של אופנה, לדוגמה, אין כמו נייר הכרום.

"אנשים פשוט לא אוהבים לקרוא מאמרים ארוכים מהמסך", אומר מייקל קינסלי, עורך המגזין הנחשב "סלייט", "זה ישתנה רק שיפתחו מסכים שיהיו מספיק קלים ונוחים כדי לקרוא אותם באוטובוס, להתכרבל איתם על הספה, או לקחת אותם לשירותים".

מדהים איך הטיעון של "ללכת עם העיתון לשירותים" ממש הפך לטיעון המוביל בדיון. אפשר לשמוע אותו חוזר שוב ושוב מפי עיתונאים ועורכי מגזיני רשת. אבל זה כבר עניין לתחקיר אחר לגמרי.

ואצלנו? בישראל למעשה יש רק שני מגזיני רשת אמיתיים, "מגנט" ו"מוניטור". ארז שוחר, עורך "מגנט", אומר שהוא לא מתכוון להדפיס את "מגנט", מכיוון שהמגזין עוסק במגוון רחב של נושאים והקוראים אוהבים לקנות מגזינים בנושאים ספציפיים (דבר שהוא לא מתכוון לספק להם). עורך מוניטור, גדי שמשון, מודה שגם לו מדגדג באצבעות, "בכל מה שקשור לקריאה, אין מדיום טוב יותר מדיו שמודפס על נייר, וגם לא יהיה בעתיד הנראה לעין".

דרור פויר

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

טמגוצ'י, הביתה

קבלו את "פין פין", היצור הווירטואלי החדש של פוג'יטסו, המצויד בחיישנים שעוזרים לו לשמוע, לראות ולהבין את בעליו

דפנה לוי־ינוביץ

הוא לא חי בתוך ביצה על מחזיק מפתחות, והוא לא מצפצף בתובענות אחת לחמש שניות, אבל "פין פין" הוא היצור הווירטואלי האינטראקטיווי הכי אינטליגנטי, מרשים וחמוד שיש כיום בשוק. הוא חי על כוכב מוזר שנראה יותר כמו ג'ונגל סאב־טרופי, ואת האגוצנטריות הנוראה, המאפיינת חיות וירטואליות מסוגו של הטמגוצ'י, מחליפה רגישות לזולת – שכן פין פין מתנחל על המחשב האישי בלוויית סט חיישנים ומיקרופונים, שהופכים אותו ליצור ער ומודע לתגובות, מצבי הרוח ושפת הגוף של בעליו.

פין פין הוא הכלאה משונה בין ציפור לדולפין, ואין ספק שהוא ירש את הפיגורה מאמא ואת השכל מאבא. הוא תוצר של פרויקט משותף של חברת פוג'יטסו וקרנגי־מלון, שהשקיעו בו שמונה שנות פיתוח, ויותר מ־30 מיליון דולר, בניסיון ליצור חיית מחמד המבוססת על אינטליגנציה מלאכותית, אשר תוכל לתקשר עם ילדים שיפעילו אותה, וליצור איתם מערכת יחסים דו־כיוונית.

פין פין יכול לאתר את בעליו כשהלה נכנס לחדר שבו נמצא המחשב, להגיב לקראתו ואפילו ללמוד מה מסמלות תנועות מסוימות שלו ואם הוא עצוב, שמח או אדיש. מכיוון שפין פין אמור לשמש חבר וירטואלי לילדים מגיל ארבע, הותקן בשבילו ממשק משתמש ידידותי לפעוטות, שבו סמלים בהירים מו[illegible]ם את ההוראות הכתובות.

את מקומם של המקלדת והעכבר תופס ה"חיישן החכם" המחובר אל מסך המחשב ומעבד את הקולות והתנועות שהוא קולט בחדר למידע המוזן אל חושיו של פין פין. היצור, שחיש מהר מתברר כי יש לו ה[illegible]ות בלתי צפויה ורצונות משל עצמו, מגיב, לומד ומתפתח בהתאם לטיב מערכת היחסים שבונה איתו המשתמש; ניסיון לצעוק עליו בקול רם הביא את פין פין להתכרבל בבעתה בתחתית המסך, בעוד שהתחנפויות אינטנסיוויות הביאו אותו לקפץ ולפזז ואפילו לפצוח בשיר (אם להאמין לחוברת ההסבר, הוא יודע יותר מ־60 שירים שונים), וזה הרבה אפילו בשביל דולפין.

להבדיל מחיות וירטואליות חד־ממדיות פופולריות, פין פין חי בעולם משל עצמו, הלא הוא הכוכב הקסום טאו. בטאו זורמים נהרות צלולים, ובין שיחיו ופרחיו חיים אין־ספור יצורים מכונפים, תלת־רגליים או רב־משושיים, שהחביב ביניהם נראה כמו הכלאה בין חתול לקוף. האקולוגיה הבדיונית העשירה כוללת גם פירות מוזרים, אגוזים וצמחים טובים למאכל בצבעים מרהיבים דוגמת ה"גקוזו", פרח לבן מופלא הפורח בלילות ירח מלא, ואפילו קשת בענן אחרי הגשם יש שם, כך שמלבד הדאגה לשלומו של הציפור־דולפין, עוברים בעליו של פין פין גם קורס מזורז במדעי כדור הארץ.

פין פין הוא ללא ספק מהאמינים שבחיות הווירטואליות. בחוברת המצורפת אליו טוענת פוג'יטסו כי הוא מיועד בעיקר לבנות, מה שמבטיח, אולי, כי להבטחה בדבר מערכת יחסים עתירת רגשות, מרשקעת ורבת־דברים, יש כיסוי.

- "פין פין על הכוכב הקסום טאו", יצור וירטואלי אינטראקטיווי ממוחשב.
יצרן: פוג'יטסו אינטראקטיב; מחיר: 50 דולר. בקרוב בישראל
- עוד חומר על פין פין: http://www.fujitso-interactive.com

מקום בצמרת

"שלטון החושך" מעמיד סטנדרט חדש של משחקי אסטרטגיה

עידו דב

היוצרים של משחקי אסטרטגיה ניצבים לפני מטלה קשה. תפיסת טרמפ על נוסחת ההצלחה של משחקים דומים קודמים חושפת אותם לביקורת, אך סטייה מהנוסחאות הבטוחות עשויה להוביל אותם הרחק מעבר לגבולות המוכרים והנוחים של הז'אנר. הפתרון הנכון אך הקשה ליישום הוא ליצור משחק על בסיס עקרונות מוכרים, אך בה בעת לכלול בו חידושים משמעותיים ובלתי מוכרים.

"שלטון החושך" (Dark Reign) הוא משחק כזה. במבט ראשון הוא נראה כתעתיק מוצלח למדי של "רד אלרט". הגרפיקה המרשימה והסאונד מוכרים לנו ממשחקים קודמים. לחלק מהשחקנים צפויה אכזבה מסוימת מהמשחק ברמות הראשונות, אם כי הן עשויות להלהיב גם שחקני מחשב מכורים. ואולם, כשעוברים את המשוכות הנמוכות ומתקדמים במשחק מגלים שהוא מציג תפישות וגישות שונות לגמרי מהמוכרות במשחקי אסטרטגיה דומים, וקובע סטנדרטים חדשים לחיקוי במשחקים עתידיים.

העלילה מתרחשת אי שם במאה ה־27. העתיד שצופה לנו המשחק אינו מזהיר במיוחד. ברחבי הגלקסיה משתוללת מלחמה עקובה מדם בין שני גופים גדולים וחזקים: "האימפריום" ו"לוחמי החופש". מצוקת המים בעתיד, חוזים יוצרי המשחק, תהיה בסיס להיווצרות מתחים בכל כוכבי הלכת המיושבים. "האימפריום", ששולט במשאבי המים בכל רחבי היקום, המציא נשק קטלני במיוחד המסוגל לחרב בתוך שניות ספורות פלנטות שלמות (נשמע מוכר?). מטרת המשחק היא לחדור אל תוך שדה הקרב, להכניע את האויב ותוך כדי כך להציל מרען שבידיו הכוח להציל וגורל האנושות כולה.

"שלטון החושך" מתקן כמעט את כל מה שהיה שגוי באביו הרוחני ובמודל החיקוי שלו, "רד אלרט". כך למשל, אחד החסרונות המתסכלים של "רד אלרט" הוא הנטייה של היחידות לזוז בעת התקפת האויב מהמיקום שבו בחרנו. ב"שלטון החושך" ניתן להורות ליחידות להישאר במקום, וכך אפשר להגן טוב יותר על נקודות התורפה שלנו במפה. שיפורים עדינים מסוג זה הופכים את המשחק לתענוג אמיתי.

ואולם "שלטון החושך" הוא הרבה יותר מאשר תיקון נקודות התורפה של משחקים אחרים. הוא מציג גם אופציות אסטרטגיות חדשות, שמגבירות מאוד את העומק של חוויית המשחק. חידושים מהפכניים כוללים מערכת הכוונה ותכנון של מסלולי הפלוגות, ומערכת נוספת המסייעת לקבוע פרמטרים של תגובה במצבים שונים.

ניתן ליצור סכמות משוכללות של פטרולים, לשלוח סיורים להכרת מקומות חבויים במפה, לקבוע כיצד יתנהגו פלוגות בהיתקלות עם האויב וכמה נזק הן יספגו לפני שייסוגו לטיפול במתקני התיקון.

לרווחת השחקנים, המשחק כולל שורה של "מדריכים" המסייעים ללמוד, צעד אחר צעד, את כל העקרונות והאתגרים שהמשחק מציב. מאפיין ייחודי נוסף של "שלטון החושך" הוא צרור עזרים לבניית רמות משחק ומפות חדשות, בדרך קלה יחסית, בנוסף לסט של פריסת כוחות והתנהגות בשטח. מי שלא מסתפק בעשרות הרמות השונות שהמשחק מציע, מוזמן להוריד לעצמו מאות רמות חדשות שמכורים למשחק כבר בנו בשבילו ופיזרו באתרי מעריצים ברחבי האינטרנט. נראה כי מקומו של משחק בצמרת משחקי המחשב מובטח [illegible]חות בחודשים הקרובים.

ובכל זאת מלת בי[illegible]: על עטיפת המשחק כתוב כי ההתקנה דורשת מינימום 20 מגהבייט פנויים על הדיסק. לא כך הדבר. התקנה מינימלית חומדת לא פחות מ־130(!) מגהבייט מהכונן, וכמובן שכל המרבה הרי זה משובח. מי שמתכוון לצלול לגשם הכהה, כדאי לו להתחיל לנקות את הכונן הקשיח שלו.

- "שלטון החושך". הפצה: הד ארצי מולטימדיה; מחיר: 229 שקלים
- כתובת האתר הרשמי של המשחק:

http://www.activision.com/games/strategy/darkreign/index.shtml

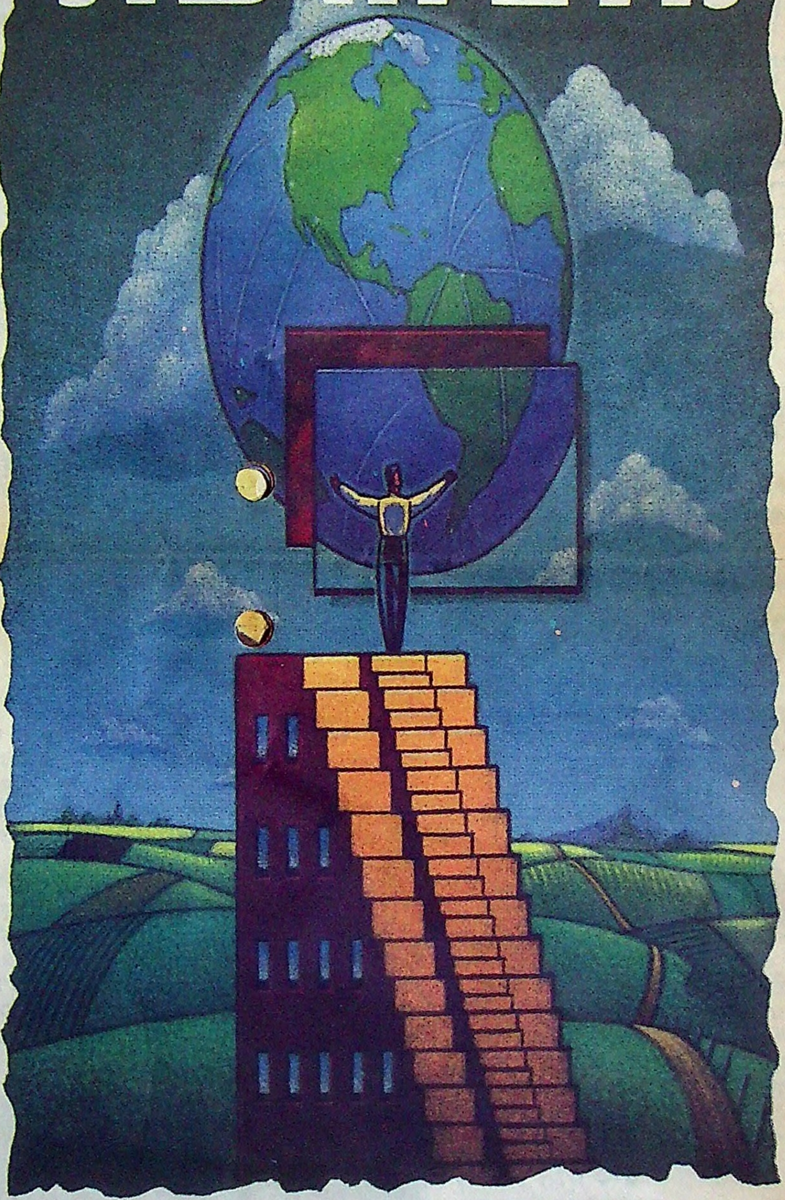

כדאי מאוד להוריד את גרסת 5.0 של ריל אודיו. המוסיקה עוברת טוב יותר, הווידאו נראה טוב יותר ויש אפילו אופציה חדשה ומדליקה של אנימציה. אם תרצו לקנות את התוכנה בכסף, תוכלו להאזין למאגר עצום של דיסקים מלאים – ובחינם.

http://www.real.com/50/index.html

3Com

מלב הרשת ועד הקצה

3Com מספקת את המכלול המקיף והאיכותי ביותר של מוצרים ופתרונות תקשורת נתונים לכל מטרה ולכל סדר גודל - הן לארגוני ענק והן למשתמשי הקצה. עם **3Com** אתה מקבל פתרון איכותי ותאימות מלאה מלב הרשת ועד הקצה.

קו המוצרים של **3Com** כולל 3 תחומים:

Client Access - סדרת מוצרים מתוחכמים ופשוטים להתקנה **(Plug & Play)** לשימוש ביתי ולמשתמש הקצה.

Enterprise - סדרת מוצרים לעמוד השדרה של הרשת **(Backbone)**.

Carrier - סדרת מוצרים לגישה מרחוק **(WAN)** לחברות וספקי שירותי טלפוניה.

מחזור מכירות מעל 7 מיליארד דולר, קצב גידול של עשרות אחוזים לשנה ויותר מ-7 מיליון משתמשים בכל העולם הקנו ל- **3Com** את מעמדה המוביל בתחום תקשורת הנתונים בעולם. על כן, כשאתה או הארגון מתרשתים לעידן הבא - ודא שיש לך **3Com** ברשת.

ודא שיש לך 3Com ברשת

מפיצים: נטקום בע"מ ■ הראל מחשבים ותקשורת בע"מ ■ תים תקשורת ■ כלנית

נו ביזנס לייק שואו ביזנס

אתרי מעריצים לדודו טופז? תשכחו מזה. הבידור הישראלי ברשת לא מספק הרבה סיבות לחיוכים. המדריך המלא

"אול סטארס". עם כאלה אתרים, מי בכלל רוצה להיות מפורסם?

עינת כתב

הקמת נבחרת "אול סטארס" מקומית דווקא נשמע כמו רעיון טוב. מדריך האתרים הישראליים "וואלה!" קיבץ כוכבים מקומיים, כגון אלון רייננרון, יעל בר־זוהר, אלונה פרידמן, טל מן, דנה דבררין, מיכל זוארץ, רובי דואניס, נועה תשבי, נאור ציון, לוסי דובינצ'ק, ליאור מילר, משה פרסטר, מוטי דניאל, בנות פסיה ועוד, כל אחד קיבל מיני אתר משלו עם הסברים קצרים, תמונות, אפשרות לקבל דואר אלקטרוני ואפילו פורומים.

אבל רעיון טוב זה לא מספיק. האתר לא מעודכן (רות גונזלס, לדוגמה, היא כבר מזמן לא כוכבת. וגם "הקומדי סטור" זו היסטוריה עתיקה), לא יפה ולא מעניין. ב"וואלה!" אומרים כי עכשיו הם שמים את הדגש בדברים אחרים, כגון "וואלה תרכנות" (מומלץ), והמפורסמים קצת הוזנחו. אולי פעם ייזכרו בהם.

רוב המפורסמים הישראלים לא דאגו לסדר לעצמם אתר. חוץ מטוביה צפיר, בנות פסיה ומשה פרסטר (שהוציאו מוצר טוב בעצמם), מעדיפים האמנים לתת למקום העבודה שלהם לשבור את הראש (ולהוציא, לרוב, מוצר בינוני). וכך, מי שלא מופיע בטלוויזיה, גם לא מופיע באינטרנט.

כמעט אין מה לדבר על אתרי מעריצים. אתר מעריצים אחד ליעל בר־זוהר, וזהו. איפה מיכל ינאי? היא קיבלה עמוד, כמו כל שאר המנחים, באתר (המושקע) של ערוץ הילדים. אתרים אחרים שלה לא נמצאו.

חני נחמיאס, אין לך אתר באינטרנט.

"נכון. ואין לי שום חוסר בזה. פנו אלי כמה פעמים לעשות אתר, אני לא סובלת מזה שאין לי אתר".

בכל זאת, עוד דרך להגיע לקהל שלך.

"אני משערת שזה כך. בסופו של דבר הדרך שלי היא להגיע לאנשים באופן אישי. אני לא אוהבת את דרך התקשורת הזאת. זה סוג תקשורת קר ואני בעד אחד על אחד. אני לא מתנגדת לזה, אם מישהו יעשה לי אתר אני גם אתן חומר, אבל להשקיע בזה?"

למה?

"עוד לא נכנסנו למודעות של אם אתה לא שם אתה לא קיים. גם הדור שלנו זה דור שהאינטרנט פחות חשוב לו. אנחנו מאמינים בעבודה".

מאיר סויסה, לא מצאתי אתר שלך.

"כן. אני בהכנה לאתר. אני מ נכנן להתחבר וגם להקים אתר בעוד חודש בערך. יש לי רשימה ארוכה של דברים להכניס לשם, אני צריך להחליט".

מה יהיה בו?

"אני מתכנן לשים שם מערכונים, שירים, מוסיקה. זאת דרך טובה להגיע לקהל. חברים שלי לרקחים ד[illegible]י מג'יי לנו, "סיינפלד", תסריטים ודברים אחר[illegible] בקרוב סויסה און אייר".

עולם הזוהר

בשטח הדוגמנות, האינטרנט יכול לשמש לא רק כלי לקירוב לבבות של מעריצים וכוכבים, אלא גם כלי מסחרי. בכל זאת, מסך המחשב זמין יותר מתיק עבודות (וגם איכותי פחות), אפשר לצפות בו מכל מקום בעולם (ולהזמין תיק עבודות אמיתי לפי הצורך).

שטח הדוגמנות הוא בסדר. רק בסדר. שתי סוכנויות גדולות הקימו אתרים, אימג' ועדי ברקן. אימג' הקדישה לכל אחת מהדוגמניות עמוד תמונות שבו אנו למדים גם על נתוני הדוגמנית (מידות, צבע עיניים וכו'). ניתן לראות דוגמניות־על כמו ויק ושירז טל, ונמצאו גם סלבריטאים כגון ליאור מילר ויעל בר־זוהר.

עדי ברקן הקים אתר שיש בו קצת על החברה וקצת על הדוגמניות. כל אחת קיבלה עמוד שיש בו מעט מאוד פרטים [illegible]יקר תמונות, ולינק לאתר הבית של סנדי בר, כמובן.

המסך הקטן (זה שבסלון)

"כסף קטלני", "לילה גוב", "החרצופים", "החמישיה הקאמרית", "בלה בלה" (אפשרות לשלוח דואר אלקטרוני בלבד), "החצי השני", "קזינו עולמי" ו"ראשון בבידור", שלא מעודכן לעונה הנוכחית. אלה תוכניות הטלוויזיה הישראליות המופיעות ברשת.

לא ברור עם מי היא מתחרה אבל מה שבטוח "קשת" מנצחת. מישהו שם הבין את רעיון ההמשכיות של השיווק. גם באתר, כמו בטלוויזיה, רואים את הפרומואים של הראשים הגזורים ואפשר להיכנס לכוכבים, ולהציץ בפרטים לגבי התוכניות החדשות שיעלו. למפרסמים ניתנת האפשרות להיכנס ל"קומיוניקשת", חוברת שבה קשת משכנעת לקנות ספוטים. ובנוסף אפשר לזכות בפרסים, ממש כמו בטלוויזיה. ומה עם שאר הזכיינים?

מוני ברוש, דובר טלעד, יהיה לכם אתר?

"מדברים על זה. כרגע יש לנו קישור דרך האתר של בנק דיסקונט, יש אתר ל"חרצופים", ל"לילה גוב", ול"פלורנטין" יקימו, אבל זה עדיין לא סגור".

מי שמופיע בטלוויזיה לא מבקש אתר?

"לא. לא שידוע לי".

מיכל קיזלשטיין, דוברת רשת, מה איתכם?

"יהיה. כרגע אני לא יכולה להתחייב על זמן".

הכבלים נתנו לכל ערוץ אתר נפרד. ערוץ הילדים הוא האתר הכי מושקע והכי יפה מביניהם. באתר הזה כל מנחה מקבל עמוד ובו תמונותיו והסיפורים שהוא הכי אוהב. באתרים של ערוצים 3 ו־4 יש כתובית רצה על המסך שמעדכנת מה משודר באותו רגע, ומהי התוכנית הבאה. בערוץ 3 יש מעט מאוד נתונים על סדרות מקומיות, וקישורים לאתרי הבית של סדרות קניות.

מהאתר של גיל הפקות, החברה שמפיקה את ה"חצי השני" ואת "קזינו עולמי", יש לינקים לאתרים של שתי התוכניות הללו. מ"קזינו עולמי" יש קישור לאתר של מיכל זוארץ ב"אול סטארס" הישראלים, וב"חצי השני" אפשר להירשם להשתתפות בתוכנית. לפי האתר, דרך אגב, סיגל שחמון עדיין מנחה את התוכנית.

לתוכנית "לילה גוב" יש כמה אתרים. האתר הרשמי חביב ביותר, מראים שם את הצעצועים, ואפשר גם לשמוע את שיר הסיום בריל אודיו. יש אתר נוסף של מעריצים שבו מעבירים דואר לגוב.

יאיר אלוני, סמנכ"ל תכנון ופיתוח ברשות השידור, אתם מתכננים אתר לכללית?

"לא רק לכללית. לרשות השידור, לרדיו, לטלוויזיה, לגבייה. זה יעלה בתוך חודשיים".

ניתן יהיה לשלם את האגרה דרך האתר?

"בהתחלה הוא יהיה פאסיווי ורק אחר כך אקטיווי, בהדרגה".

היתה דרישה מהאנשים שעושים טלוויזיה להיות באתר הזה?

"כולם מדברים על זה כאילו שזה המצאת המאה. עשינו דגם ניסיוני והוא התקבל באהדה ובחביבות. לא היתה דרישה. רצינו להתחבר מצורך שלנו במירע ודואר אלקטרוני".

גם לטלוויזיה החינוכית אין אתר. אבל קיים אתר למען החזרת קישקשתא עם מלות השירים הרלוונטיים.

הרשות השנייה הוציאה לא מזמן מכרז לבניית אתר באינטרנט. טלי בן אבי, דוברת הרשות: "חברת TCF נבחרה להקים את האתר. יהיה בו מידע על תפקידי הרשות, לוח שידורים, סקרי צפיה, ואפשרות לפנות אלינו ישירות". האתר יעלה בתוך מספר שבועות.

קופסת הלהיטים

רדיו. רשת ב' משדרת 24 שעות ביממה, גם רדיו חיפה. באתר של גלי צה"ל אפשר לשמוע את אות החדשות (וואו!), ולקרוא את החדשות, האתר של רדיו ללא הפסקה (103 FM) לא משדר בשידור חי, אבל מי שישוטט בו ילמד על התוכניות, המגישים והמפרסמים. רדיוס (100FM) משדרים בשידור חי באודיו וגם בווידאו באמצעות מצלמה שמקובעת באולפן. ובאתר של רשת ג', כמה עגום, אפשר לשמוע ג'ינגלים.

האתר של רדיו תל אביב, FM 102, נמצא בבנייה כבר תקופה ארוכה. את מרב מיכאלי וארז טל אי אפשר לראות או לשמוע (ובאמת, למה מיכאלי לא ברשת?). אפשר לקרוא ולשמוע את חדשות "ערב רך", לשלוח דואר לתמר מרום, אור קניספל ושמוליק לדרמן, ולא הרבה יותר מזה. האם זוהי נבחרת הכוכבים החדשה של רדיו תל אביב?

שמוליק לדרמן, מנהל טכני ואחראי אינטרנט ברדיו תל אביב, מה זה?

"האתר בבנייה. יש כרגע שלושה עמודים. זהו אתר יומי שמתעדכן יום יום, אפשר לשמוע בריל אודיו, יש תמונות ולינקים. בקרוב נעלה אתר שיי־

"סטארקאסט". אתר הליהוק העברי הראשון

גן למאזינים לשמוע קטעים מלהיטי התקופה".

למה בינתיים רק תמר מרום מופיעה באתר?

"נכון להיום, כל מה שיש באתר נעשה בצורה עצמאית על ידי אנשים של הרדיו. מכיוון שבכל מקרה כוח האדם מצומצם בתחנות האזוריות, לרוב בראש מעייניו נמצא הרדיו ולא האינטרנט. בקרוב נתחיל לשדר 24 שעות רדיו און־ליין, מכל מקום בעולם ניתן יהיה לשמוע את הרדיו. מעבר לזה יש לנו כל מיני רעיונות, לא כולם מגובשים".

צא, בא (אבל לאן?)

בקולנוע המצב עלוב. למשה איבגי, הכוכב הגדול של הקולנוע הישראלי (או לפחות השחקן העסוק ביותר), אין אתר. חברת אינדיק, אינדיפנדנט יזראלי סינמה, בשיתוף עם המפיק רגן פרייס, סטארדאסט הפקות, מנסים לתת את התשובה על ידי הקמת אתר הליהוק העברי הראשון ברשת – "סטארקאסט" – שנפתח להרצה בימים אלה ממש.

רמי נעמן, במאי ותסריטאי ("הגמל המעופף") מסביר: "'סטארקאסט' זה אתר הליהוק הראשון והיחיד מסוגו בישראל שבו יופיעו שחקנים, ניצבים ודוגמנים מכל הסוכנויות. תהיה בו מערכת חיפוש מאוד משוכללת".

גובה, צבע עיניים, נתונים?

"בדיוק. כל מי שנזקק היום לליהוק, לכל מדיה, יוכל להיכנס, להקיש, לקבל את התוצאות ולראות דף וגלריית תמונות של כל שחקן ושל כל דוגמן. ניתן יהיה לעשות אודישן רום פרטי, לאסוף את האנשים, ולהתקשר ישירות לסוכנות. דרך האתר אפשר יהיה ליצור קשר עם המלהקות".

הקשר יעשה דרככם?

"אנחנו באים לתת שירות לאנשי המקצוע בקולנוע ובטלוויזיה, במאים, מפיקים, חברות פרסום וכו'. בנינו את האתר הזה לטובת האנשים, לא אתר גרופיס. יופיעו בו בערך 50 השחקנים הראשיים והחשובים בארץ וגם דוגמנים".

גם איבגי?

"גם איבגי, שרון אלכסנדר, דליה שימקו, מכרם חורי, אורנה פיטוסי, קרן מור, מנשה נוי, רונית אלקבץ ועוד".

כולם, אם כן, מבטיחים שיפור ניכר בקרוב. נראה מה יהיה. אבל עד אז: אתר של איש אחד. קבלו את נתן זהבי, האיש ופועלו. במלה אחת: אי־נדיפנדנט.

מנחי ערוץ הילדים. הבי מושקע

האחרים שהוזכרו בכתבה:

- סוכנות הדוגמנות אימג' http://www.isralink.co.il/image
- האתר של סנדי בר http://www.sandybar.co.il
- סוכנות הדוגמנות של עדי ברקן http://www.barkan.co.il
- האול סטארס הישראלים http://online.walla.co.il
- האתר של טוביה צפיר http://www.tuvia.co.il
- בנות פסיה http://www.pesia.co.il
- שידורי קשת http://www.keshet-tv.co.il
- ערוץ 3 http://www.netking.com/channel3
- ערוץ 4 http://www.netking.com/channel 4
- ערוץ הילדים http://www.shesh.co.il
- "ראשון בבידור", העונה הקודמת http://www.topaz.netvision.net.il/vdo/justdoit.html
- "כסף קטלני" http://www.nmt.co.il/spot/Hebrew.html
- עצומה להחזרת פלטפוס http://www.netking.com/platfuss/page.html
- "בלה בלה" http://www.blabla.co.il
- "החמישיה הקאמרית" http://www.kameri5.co.il
- אתר להחזרת קישקשתא http://www.geocities.com/SiliconValley/8887.kish.html
- "קזינו עולמי" http://www.casino.co.il
- "החצי השני" http://www.hasheni.co.il
- גיל הפקות http://www.giltv.co.il
- "לילה גוב" http://199.203.62.122/lila-gov
- גידי גוב http://www.netking.com/gidi
- טלעד http://www.dic.co.il/group/tel_ad.html
- רדיו תל אביב http://www.102fm.co.il
- רדיוס http://www.100fm.co.il
- רדיו ללא הפסקה http://www.isralink.co.il/103fm
- רשת ב' http://www.netvision.net.il/interbet
- אינדיק – קולנוע ישראלי עצמאי http://www.indic.co.il
- סטארקאסט – אתר הליהוק הישראלי http://www.indic.co.il/starcast
- נתן זהבי http://www.geocities.com/Eureka/7582/Zehavi.html

קפטן, הצילו!

קפטן שלום, אני קורא באדיקות את המוסף ובכל פעם שאני מנסה להוריד את אחת התוכניות שהמלצתם עליה אני מקבל הודעת שגיאה בפתיחת קובץ zip.

אנא עזור

הקפטן משיב: גלוש ל־ http://www.winzip.com והורד את תוכנת winzip המתאימה למערכת ההפעלה שלך (אל תדאג, הקובץ יורד ב־exe ולא תתקל בבעיה בפתיחתו). כאשר תפעיל את התוכנה היא תתקין בדפדפן שלך את ההוראות הדרושות להורדה והפעלה מוצלחת של קובצי zip.

קפטן יקר, פתחנו אתר בגאוסיטיס והיינו רוצים לדעת כמה אנשים ביקרו בו.

דניאל ורדי

הקפטן משיב: גאוסיטיס (Geocites), המספקים שטח אחסון לאתרים לכל דורש עד 2MB) מאפשרים לכם להוסיף מונה לאתר שלכם. אם תגשו לדף http://www.geocities.com/members/tools/counter.html תקבלו הוראות מלאות כיצד לבצע זאת. אפשרויות נוספות תמצאו ב־ http://www.geocities.com/members/. לאלה מכם שאינם מנויים בגאוסיטיס אך מעוניינים במונה מבקרים, בקרו ב־ http://www.siteflow.com/free.htm או http://www.digits.com

קפטן הצילו! היכן אפשר למצוא גופנים בשפה הערבית (בחינם) ברשת.

גלעד

הקפטן משיב: מבחר הגופנים בערבית ברשת מצומצם ביותר, כפי שוודאי הבחנת. אך בכל זאת נמצא אתר בכתובת http://www.dtcc.edu/~berlin/font/arabic.htm
אם מישהו מחפש גופנים בשפות אחרות כגון טיבטית, צ'רוקי או עברית יוכל לבקר ב־ http://www.dtcc.edu/~berlin/fonts.html.

האם יש אפשרות להכניס קישור להודעת דואר של נטסקייפ 3.01?

תודה רבה, יובל

הקפטן משיב: אם אתה רוצה להכניס כתובת עליה יוכל המקבל להקיש פשוט כתוב כתובת מלאה, כגון: http://your.link.here. תוכנת הדואר של המקבל תוכל, ברוב המקרים, לזהות את הקישור ותאפשר לקורא להקיש עליו. כתובת לחיצה של דואר וכתבים כך: mailto://user@domain.name.
אם אתה מעוניין להכניס את כל האתר להודעה תוכל להקיש בתוכנת הדואר של נטסקייפ 3 על הכפתור Attach ולהשתמש באפשרות Attach Location URL. בצורה זו יוכל המקבל (אם הוא משתמש בתוכנת הדואר של נטסקייפ) לצפות בהודעה מתוך מס[illegible]אר.

טיפ השבוע:

מימין לכפתור הסימניות (בוקמארקס) בקומיוניקייטור מסתתר לו אייקון קטן ובלתי מוסבר. אם תצביעו עליו עם העכבר ותקישו על הכפתור השמאלי תוכלו לגרור את כתובת האתר לתוך כל יישום פתוח, כגון וורד או הודעת דואר. תוכלו גם להוסיף את הכתובת לקובץ הסימניות בקלילות על ידי גרירת האייקון אל מעל לכפתור הסימניות והנחתו בדיוק במקום הרצוי לכם.

האם יש מאיית שיבדוק את האנגלית האיומה שלי לפני שאני שולח דואר באקספלורר? בנטסקייפ יכולתי!

אנא עזור, איתן.

הקפטן משיב: פשוט מאוד – ה[illegible] F7. דרך אגב, המקש יעבוד בצורה דומה גם ביישומי מיקרוסופט אחרים כמו וורד ואקסל.

לפעמים כשאני גולש ברשת באמצעות נטסקייפ אני מקבל הודעה שהתוכנה ביצעה פעולה לא חוקית ולפיכך תיסגר. מה גורם להודעה ואיך ניתן להימנע ממנה?

בתודה, יובל.

הקפטן משיב: ברוב המקרים הסיבה היא תגובה אלימה לאתר – בייחוד באתרים עתירי ג'אווה – ולפעמים סתם כך "מחליט" הדפדפן לשים קץ לחייו הקצרים. מצער להודות כי כל הדפדפנים מתעופפים להם בקביעות, וגרסאות מס' 4 אף יותר מתמיד. הימנע מכניסה לאתרים הגורמים לבעיה וחכה בסבלנות, כמו כולנו, לגרסה יציבה יותר.

קפטן, היכן אוכל להוריד תוכנה שהופכת קובצי gif לפורמט bmp?

עומר

הקפטן משיב: תכנת JACS Image Commander תומכת במספר רב של סוגי קבצים ומסוגלת להמיר קבצים מפורמט לפורמט. הורד אותה בכתובת:
ftp://ftp.cdrom.com/.12/sac/graph/jic20.zip והתקן אותה. לאחר מכן פתח באמצעותה קובץ gif ומתפריט file/save as שנה את שדה שמור כסוג ל־BMP ושמור.

קפטן שלום,
יש לי קובצי postscript ואינני יודע כיצד לצפות בהם?

עמית

הקפטן משיב: הורד את התוכנה Rops בכתובת ftp://mirrors.aol.com/pub/cica/pc/win95/miscutil/rops3244.zip והתקן אותה. יש להריץ את תוכנית ה־Font Scan המגיעה עם התוכנה בטרם הפעלת היישום.

אני שומר קיצורי דרך של לינקים בשולחן העבודה וכשאני פותח אותם נפתח לי הנוויגייטור במקום הקומיוניקייטור. איך קובעים איזו תוכנית תפעיל איזה סוג של קובץ?

דרור

הקפטן משיב: התחל את הסייר באמצעות התחל/תוכניות/סייר Windows , בסייר עבור ל־תצוגה/אפשרויות/סוגי קבצים, מצא את סוג הקובץ המבוקש (במקרה זה Internet Shortcut) סמן אותו והקש על Edit. כעת, הקש על Open ו־Edit ושנה את היישום המקושר עם סוג הקובץ.

איך אוכל לשמור קובצי ריל אודיו מאתרים באינטרנט במחשב שלי?

איתי

הקפטן משיב: על קישור לקובצי ra ו־rm תוכל להניח את העכבר על הקישור, להקיש על המקש הימני ולבחור ב־Save this as link. קובצי ram משמשים כהפניה לקובצי ra ו־rm, ולכן נשמרים כהפניה ומחייבים קשר עם השרת. בגרסת ה־plus מתאפשרת הקלטה סלקטיווית מתוך הקבצים. לצורך כך על הקובץ להכיל הרשאה להקלטה.
לפרטים נוספים, בקר ב: http://service.real.com/solutions/rap00607.htm

באנג'י

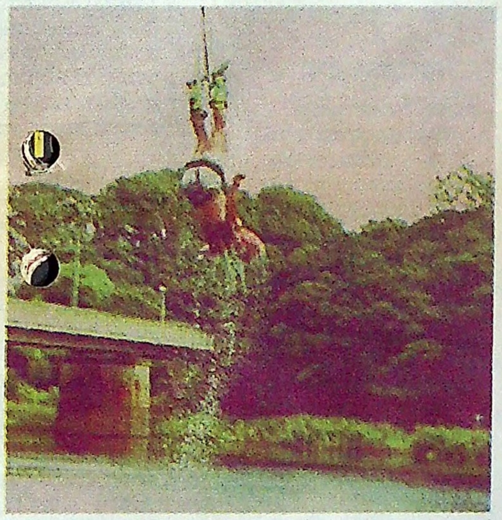
לקפוץ על המציאה

האתר העצום והמפואר הזה נפתח רק לפני שבועות ספורים והוא מכיל את רשימת כל המקומות בתבל שבהם אפשר לזנק מגשרים, מנופים, צוקים וגורדי שחקים, וגם סיפורים וחוויות, הדרכה מקיפה למתעניינים בספורט, הסברים על הציוד והטכניקות, סיפורים על אסונות, קריקטורות, בדיחות, היסטוריה מקיפה של קפיצות הבאנג'י, וקישורים, המון קישורים.

http://bungee.jump.com

הביקור באתר של ג'ו המשוגע הוא חובה. טיפ: אל תאבדו את הסבלנות.

http://www.wwwvoice.com/bud/crazyjoe.html

קפצו לבקר

אגודת קופצי הבאנג'י של ניו זילנד מתחזקת אתר ראוי להתפעלות. גלריית התמונות מציגה קופצים שזינקו אל הלא נודע מהר קוק, מקרחונים ומהליקופטרים. מאחר שבוני האתר מניחים שבין קפיצה לקפיצה תרצו אולי גם לראות את ארצם, הם ממליצים על טיולים ואתרי תיירות. תענוג.

http://www.kiwiadv.co.nz/manawatu/HighTimeBungy.htm

וגם: http://www.cyberenet.net/~remo/bungee

חוויותיו המצולמות של חובב קפיצה מהליקופטרים:

http://csdvx2.ccdc.cam.ac.uk/bungy.html

קפצו לנו

קבוצת קופצי הבאנג'י הארקטיים נמצאת בשוודיה, והאתר שלה עדיין בבנייה. גם כך שווה לבקר בו, יש תמונות צבע יפהפיות.

http://www.knuten.liu.se/~matbl450/bungee.html

ובארצנו

אתר הבאנג'י הישראלי הראשון נעלם לא מזמן מן האינטרנט, אבל מי שלא הספיק לבקר בו בעודו בחיים יוכל להתנחם באתר המציע מידע על אופציות באנג'י בגליל, ומפרט מיני מפעילים ואתרים, אשר לכל אחד מהם מיוחד עמוד ובו מידע נוסף לשיפוטכם. אתר חמוד, לא מאוד עשיר ולא מאוד משעשע, אבל צבעוני, משרה אווירה קלילה וידידותי למשתמש.

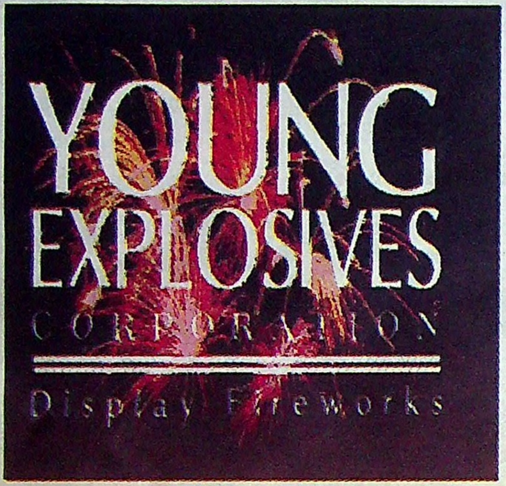
http://www.canaan.co.il/tourism/tr_bungee.html

זיקוקים

פיצוץ בראש

"אגודת מפעילי הזיקוקים" אולי נשמעת כמו שם של אגף בהסתדרות הכללית, אבל שגרת היום יום שלה זוהרת ומנצנצת הרבה יותר. האתר הטכניקולורי של חובבי הפירוטכניקה האמריקאים הוא אתר אנציקלופדי מרהיב המיוחד כולו להבערת השמים בשלל צבעים ובכל ימות השנה. האגודה, שנוסדה ב־1989, מארגנת אירועים שבהם יש לחבריה הזדמנות להפגין ביצועים, וכל אחד יכול להצטרף – בתנאי שקודם ילמד את כללי הבטיחות לשימוש בזיקוקים.

/http://wpa.pyrotechnics.org

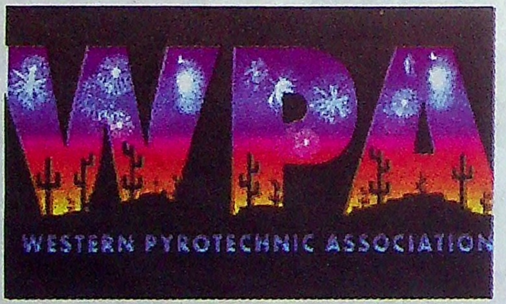
בחור מדליק

במבט ראשון קשה לזהות משהו מרטיט באתר הזיקוקים של ד[illegible]מוק, בחור אנרגטי המקדיש כנראה חלק לא קטן מחייו לתחביבו הצבעוני. מבט שני מגלה כי דימוק הלז קיבץ כל לינק אפשרי לכל עמוד הקשור ישירות או בעקיפין לתחום: תמונות של מופעי זיקוקים בסרטי קולנוע וטלוויזיה, עמודים אישיים של חובבי פירוטכניקה, פירוטכניקה בעזרת מחשב, פסטיבלים בכל ה[illegible], תאריכים חשובים בתולדות הענף וצ'טים לבחירתכם. הבחור צירף גם מדריך בטיחות מקיף. למעשה, האתר שלו גדול כל כך, עד שהוא נאלץ לכלול בו לינק המקפיץ אתכם לרשימה של מה שהתחדש בו מאז העדכון האחרון, ויש לו גרסאות ביפאנית, שוודית ופינית.

http://tad1.cit.cornell.edu/Tom/Pyro/MyPyro.html

המפוצצים הצעירים הוא, תודו שניחשתם, שמה של אגודת הזיקוקאים של ניו יורק, המספקת הוראות לתצוגות פירוטכניקה בחוץ ובאולמות סגורים.

/http://www.frontiernet.net/~young

בעד ונגד

דווקא בבריטניה, מדינה שבה מכירת זיקוקים, גם הגדולים ביותר, היא חופשית לחלוטין ומתרחשת בכל סופרמרקט וחנות מכולת (ואולי בדיוק בגלל זה), נוסדה האגודה התובעת את הגבלת השימוש בזיקוקים. נואל טובלין, מרכז האגודה, מבקש ממבקריו מכתבי תמיכה, ומדווח בצורה משמימה למדי על מיני מקרים מבהילים של פציעות ועבירות על החוק.

http://www.cgsystems.co.uk/ncfs/index.htm

המגזין האמריקאי של חובבי הפירוטכניקה עוסק לא מעט באמצעי זהירות וכללי בטיחות, אבל גם בהתפתחויות חדשות בענף, ממליץ איפה לקנות מה, מדווח על סרטי וידאו המתעדים מופעים מרשימים ברחבי תבל ומפנה לכתבי עת נוספים.

http://www.barrettwebs.com/afn

תוכניות אירוח

פה גדול

האתר הרשמי של התוכנית של לנו ("הלילה") בנוי באותה מהוקצעות חביבה ובאותו הומור שבהם ערוכה תוכניתו – ציטטות מצחיקות מן המונולוגים, הצגה של הכותבים, המפיקים והמנגנים, ביוגרפיות של המי ומי, תמונות וקטעי וידאו קצרים ממאחורי הקלעים, שמועות על אורחים שעתידים להופיע שם בקרוב, תמונה בלעדית של האלטר אגו של לנו, ומספר טלפון שיסדר לכם כרטיסי הזמנה להקלטות.

http://www.cs.vu.nl/~kdoei/tonightshow/index.html

עין אחת בוכה

אופרה וינפרי מציגה אתר מדהים בשיממונו. חוץ מביוגרפיה, אשר נקראת כדרמה סוחטת אנחות, רשימת אורחים ומועדים לטיפול בעניינים בוערים, אין שם כלום.

http://www.oprahshow.com

ריקי לייק, שאותה אפשר לראות גם בערוץ 3 של הכבלים, מציגה באתר שלה קטעי וידאו,
ואם תתאמצו תוכלו למצוא בהם גם את קריאת העידוד הבלתי נסבלת שאימצו הצופים באולפן: "גו ריקי!".

http://www.spe.sony.com/tv/rshows/ricki/index.html

עין אחת צוחקת

כל תוכניות האירוח באשר הן זוכות לטיפול האכזרי הראוי אצל גרי שנדלינג, בתוכניתו "המופע של לארי סנדרס", שהוא הפרודיה המושלמת על כל תוכניות האירוח משחר ההיסטוריה ועד קץ המילניום. האתר של התוכנית כולל תשובות לשאלות בוערות כמו "איך בכלל נפגשו לארי והאנק", "מאיפה לקח האנק את שורת המחץ שלו" וגם "מה עושה ארטי בזמנו הפנוי". האתר שופע הגימיקים כולל תחרות שבה אפשר לזכות בספל התוכנית יקר המציאות, לקרוא בדיחות, ויש גם שירות מיוחד "מונולוג־אר־מטיק", המייצר שורות מחץ בכל תחום לפי הזמנה.

/http://www.hbo.com/larry/cmp/larrysandershow

רשימת המתארחים בתוכניות אירוח בארה"ב פתוחה לכל מי שרוצים לחלוק את חייהם עם האומה. כולם מתבקשים לשלוח טפסים ובהם פירוט מעלותיהם והדרמות שהתחוללו בחייהם. משעשע.

http://ourworld.compuserve.com/homepages/ntsgr

אתר שהוא חלק מעבודת מחקר אקדמית על תוכניות אירוח סוקר בעליצות היבטים שונים, כולל הפניות למוזיאונים, מידע וסטטיסטיקות וגם אתרי שנאה רבים.

http://www.unc.edu/~dplenk/research.htm

לידיעת הגולשים

אתרים חדשים

אתר לזכר רבין. האתר הזה מכיל אינדקס של אתרי רבין ברשת, תמונות ושקופיות מחיי רבין, אפשרות להשאיר הודעה אישית, ועוד.

http://www.coral.co.il/rabin

צ'אט עם לאה רבין ייערך הערב, ערב יום הזיכרון הממלכתי לרבין, בשעה 22:00 באתר של נטקינג. גולשים הרוצים להפנות שאלות מראש לגברת רבין יכולים לעשות זאת באמצעות טופס מיוחד שהוכן באתר. אנחנו מקווים שהצ'אט יהיה מכובד.

http://www.netking.com/chat

שנזכה לשמחות. זוג אחד כבר הכיר באמצעות האתר והם עומדים להתחתן! טליה ארז, רווקה מגבעתיים, הקימה את האתר אחרי שחישבה ומצאה כי "האינטרנט הוא הדרך הנכונה להכיר זוג בשנות האלפיים", כפי שמודיע הפרוספקט. אפשר להתווכח על זה. ניתן לחפש בן/בת זוג מתוך המאגר. גם להומוסקסואלים ולסביו[illegible]

http://www.israeli-singles.co.il

עורו הכנענים. תיירות בגליל, שירותי קהילה, תוכנות, משחקים. אתר נחמד ביותר.

http://www.canaan.co.il/hebrew/h-index.html

מאגר תמונות ענק ומרהיב (באמת) של המגזין Stellar. כדאי מאוד להיכנס.

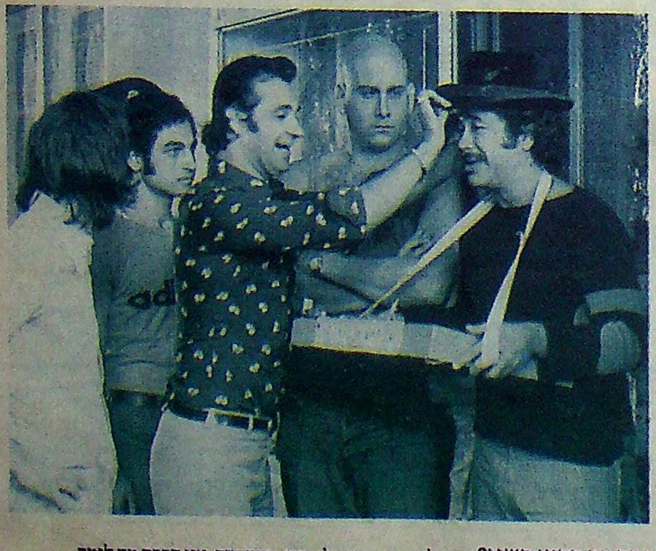
http://www.blindspot.com

גרביים. "בתיכון סירקין, באחד השיעורים, מחקה המורה את הלוח בידה, כי לא היה לה ספוג. עד כאן זה בסדר, אבל למורה נשארו כתמים שחורים על היד. תוך כדי השיעור מרחה המורה בלי לשים לב את כל השחור על הפנים, וציירה לעצמה שפם. התלמידים לא יכלו להתרכז בהמשך השיעור". וזה רק אחד מהאייטמים החושפניים המופיעים במדור הרכילות "גרביונים". "גרביים – עיתון עם ריח", הוא עיתון משותף לכמה בתי ספר, והוא נחמד מאוד. אפשר לשולח מסרים שיודפסו כגרפיטי (לא אמיתי, וירטואלי).

http://www.garbaim.co.il

בשוקולד, עדיף הדבר האמיתי. האתר של חברת אורנת הוא קטן וקומפקטי, מכיל מידע על מוצרי החברה (שוקולד ועוד שוקולד), אריזות שי מיוחדות ואפשרות לשלוח הודעה. לא הרבה.

http://www.cho.co.il

ומה עם החצי השני? אתר למעריצי צ'ארלי וחצי. חוץ מזה, אין הרבה מה לומר.

http://oldcube.ph.utexas.edu/~yulik/eran/charlie

בהכנת המדור השתתפה: דפנה לויינוביץ

אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

רשימת החברות הנערצות, על פי סקר של המגזין FORTUNE, בקטגוריית מחשבים/שירותי מידע:

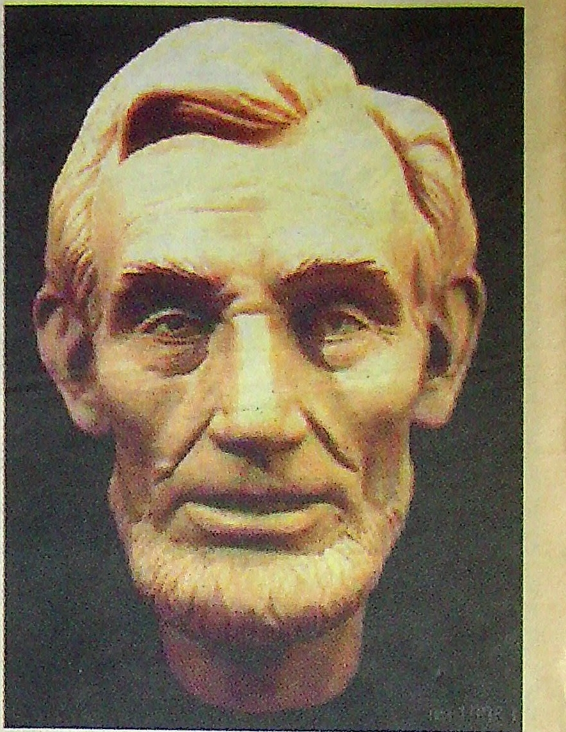
ובמקום הראשון: מיקרוסופט. ציון: 8.12

2. היולט פקארד. ציון: 7.72

3. קומפאק. ציון: 7.44

4. איי־בי־אם. ציון: 7.27

5. אורקל. ציון: 7.21

לינקולן

המעמיק

"אברהם לינקולן און־ליין", הוא אתר מקיף, המרכז מידע כמעט אין־סופי על לינקולן. מאחורי העיצוב ההיי טקי בכחול קובלט יש מאמרים, אנקדוטות וסטטיסטיקות מרתקות, המחולקות לקטגוריות: לינקולן השבוע, חדשות לינקולן, אתרים היסטוריים, אתרים חשובים בחיי הנשיא המנוח, מכתבי מעריצים, איורים, תמונות, פסלים, ספרים שנכתבו על לינקולן, שירים שנכתבו על קברו ועוד. התמונות כוללות כל מקום שבו התעכב לינקולן במשך יותר מחמש דקות, ביתו, קברו, וכמובן דמותו החצובה בהר רושמור מתועדים מכל זווית אפשרית. העמודים המיוחדים להתנקשות בנשיא כוללים קישורים רבים לאתרי התנקשויות נוספים.

http://www.netins.net/showcase/creative/lincoln.html

המעמיד פנים

אחד מכמה וכמה אתרים ברשת המתמקדים בחיקויים של לינקולן, מקור פרנסה לא רע של שחקנים שדרכם הוליוודה לא צלחה. במקרה שלפנינו שחקן המתמחה בלינקולניזציה של אירועים: הוא מתלבש ומזדקן בדמותו של הנשיא הנערץ, נואם נאומים מפורסמים מכתביו של הנ"ל ואף מוכן לברך את האורחים ולהצטלם איתם. האתר מכיל תמונות צבע המוכיחות עד מה רב הדמיון, ופירוט שכר הטרחה הזעום, 350 דולר להופעה, שגובה השחקן – החבר באגודה הרשמית של שחקני לינקולן.

http://members.aol.com/uspres16/index.htm

הפורטרט הנשיאותי, עשוי כולו סוכריות גומי צבעוניות, מוצג כחלק מגלריה חדשה של יצירות ממתקיות באינטרנט:

http://205.158.47.41/art_lincoln.html

המעמיד בתור

למוזיאון לינקולן, המתפאר בתורים עצומים של מבקרים, יש גם גרסה וירטואלית. תמונות מחיי הנשיא, מסמכים חשובים בתולדות האומה האמריקאית ונקודות שראוי לזכור ממלחמת האזרחים. האתר סימפטי ונוח להתמצאות, וכל פריט בתצוגה ניתן להגדלה באמצעות קליק בעכבר. הגרפיקה המשובחת עושה חשק להתעמק בטקסטים שמאחורי המוצגים, וכמוה גם החידונים ההיסטוריים והשעשועונים. המפה ופירוט שעות הפתיחה יסיעו לכם לתכנן את הטיול האמיתי לשם.

http://www.thelincolnmuseum.org/index2.html

m@il-push

הדרך לקבל E-MAIL בלי לפתוח את המחשב

mail-push הוא חידוש עולמי, המעדכן אותך בזמן אמת על קבלת דואר אלקטרוני חדש! השירות החדשני יכול לסנן עבורך את ההודעות החשובות, ומאפשר לך לקבל אותן ישירות לטלפון או לפקס - בכל שעות היממה ובכל מקום בו אתה נמצא. שירות mail-push חוסך ממך את עלות החיוג לספק האינטרנט שלך ואת זמן ההמתנה, **ומתאים לכל הטלפונים הסלולריים.**

חדש! SMS - קבל את שם השולח והנושא כהודעה כתובה על מסך הסלקום שלך או על מסך הביפר/איתורית שלך.

לפרטים נוספים ולהרשמה חינם באתר: www.mailpush.com

שירות לקוחות: 09-9594070

N·E·C·S
New E-mail Communication Systems

בשיתוף פעולה עם: Netvision, אינטרנט זהב, ביפר/איתורית, סטארנט ואקוואנט.